

ΤΑΡΤΡΚΑ

Το 'λιτρος' στην Ελλάδα

19

Ο
ΓΡΑΣΙΝΟΣ
ΧΑΛΑΣΤΗΣ

ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ

ΗΡΟΪΚΕΣ

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ

Ο ΠΡΑΣΙΝΟΣ ΧΑΛΑΣΤΗΣ

Η ΠΑΛΗ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΚΑΛΟΥΓΚΑ, ΤΟΝ ΚΥΡΙΟ ΤΩΝ ΑΕΤΩΝ, ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΤΑΡ ΓΚΑ, ΤΟΝ ΚΥΡΙΑΡΧΟ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ, ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΑΔΥΣΩΠΗΤΑ ΜΕ ΜΑΝΙΑ!

ΚΕΦ. 1. "Όπου ο 'Ατσίδας εξαφανίζεται κατά τρόπο μυστηριώδη!

Καθισμένος κάτω από ένα δέντρο, ο Τάργκα φαίνεται σκεπτικός κι' ανήσυχος. Δίπλα του ή Μαλόα έχει κι' αυτή ζωγραφισμένη στο πρόσωπο την αγωνία.

Είναι δυο μέρες που ο 'Ατσίδας έχει εξαφανισθή. Είχε μαζέψει κάμποσες καρύδες κι' αφού τις έφαγε, σηκώθηκε να κάνει μια «βόλτα», όπως είπε, για να χωνέψη. Από κει νη τή στιγμή δέν ξαναφάνηκε.

— Τί να έγινε, άρα γε; ρωτάει ή Μαλόα, που φοβάται ό μήπως ό νέγρος φίλος τους έπαθε τίποτα.

— Δέν ξέρω, άπαντάει στε νοχωρημένος ό Τάργκα. Ποτέ δέν είχε λείψει τόσο πολύ ό 'Ατσίδας.

— Δέν ήρθε κι' ό Σάμπα, που έχει πάει να τον βρη από χτές.

— Αυτή είναι ή αλήθεια, φαντάζομαι όμως ότι όπου να ναι θάρθη.

Κι' ό άτρόμητος 'Ελληνας κάθεται πάλι σιωπηλός. Τό ίδιο κι' ή όμορφη κοπέλλα.

Είναι απόγευμα. Ό ήλιος έχει αρχίσει να γέρνει προς τή δύση του.

Ξαφνικά έλαφρός θόρυβος άκούγεται. Μέσα από τήν λόχ

μη φαίνεται ξαφνικά να βγαίνει ὁ Σάμπα.

— Τί ἔγινε; ρωτάει ἀνήσυχος ὁ Τάργκα.

— Δὲν κατάφερα νὰ τὸν βρῶ, ἀπαντάει ὁ Σάμπα. Ὅμως βρήκα κάτω, μακριά, ἴχνη του.

— Πού;

— Στὸ μονοπάτι ποὺ πάει γιὰ τοὺς Μακολόλο. Τί θέλει ἐκεῖ ὅμως δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω.

— Τοὺς Μακολόλο; κάνει ὁ Τάργκα.

Ξέρει ὅτι ἡ φυλὴ τῶν μαύρων Μακολόλο εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ ἄγριες τῆς ζούγκλας. Ὅσοι ἀνήκουν σ' αὐτὴ εἶναι ἀνθρωποφάγοι καὶ κεφαλοκνηγοί. Ἀπὸ τὸ σκοτωμένο ἐχθρὸ τους τρῶνε συνήθως τὴν καρδιά καί, παίρνοντας τὸ κεφάλι του, τὸ ξεραίνουν καὶ τὸ κατεργάζονται κατὰ τέτοιο τρόπο, ποὺ μικραίνει στὸ μισὸ σχεδὸν μέγεθος. Τὰ κεφάλια αὐτὰ τὰ κρεμοῦν στὴ ζώνη τους κι' ὅταν εἶναι πολλά, τὰ κρεμοῦν στὶς καλύβες τους.

Ἐκεῖ ὁ Ἀτσίδας στοὺς Μακολόλο! Καὶ χωρὶς μάλιστα νὰ τοὺς εἰδοποιήσῃ. Τί διάβολο ἤθελε στὸ χωριὸ τῶν Μακολόλο;

— Ἄν ὁ Ἀτσίδας πῆγε στοὺς Μακολόλο, λέει στὴ Μαλόα, θὰ θῆ ὅτι κάτι σοβαρὸ συμβαίνει. Δὲν μπορούμε νὰ τὸν ἀφήσουμε μόνο του. Θὰ πᾶμε νὰ τὸν βροῦμε.

Χωρὶς νὰ ποῦν λέξι ἡ Μαλόα κι' ὁ Σάμπα ἐτοιμάστηκαν. Ὁ νάνος πῆρε τὸ τόξο του καὶ τὰ δηλητηριασμένα βέλη του. Ἡ Μαλόα τὸ μα-

χαίρι της καὶ τὸ τόξο μὲ τὰ βέλη της. Κι' ὁ Τάργκα, ἐκτὸς ἀπὸ τ' ἄλλα πῆρε καὶ τὸ λάσσο του.

Ἔτσι κι' οἱ τρεῖς ξεκίνησαν γιὰ τοὺς Μακολόλο...

Προχωροῦν γρήγορα ἀνάμεσα στὴν πυκνὴ βλάστησι τῆς ζούγκλας. Τὸ χωριὸ τῶν Μακολόλο ἀπέχει τρεῖς - τέσσερις ὥρες ἀπὸ τὸ μέρος ποὺ βρίσκονται.

Μὰ τρεῖς - τέσσερις ὥρες γιὰ τὸν Τάργκα καὶ τοὺς φίλους του εἶναι παιχνίδι.

Ἐκεῖ ὁ Σάμπα δὲν χρειάζεται νὰ παρακολουθήσῃ τὰ ἴχνη γιὰ νὰ βρῆ τὸ δρόμο. Ἄλλως τε, σὲ λίγο θὰ σκοτεινιάσῃ κι' αὐτὸ θὰ εἶναι ἀδύνατο. Θυμάται ὅμως τὸ δρόμο κι' ὁδηγεῖ μὲ βεβαιότητα κι' ἀσφάλεια.

ἔχει πιά νυχτώσει. Οἱ τρεῖς φίλοι κάθονται λίγο νὰ ξεκουραστοῦν. Δὲ θέλουν παρὰ μισὴ ὥρα τὸ πολὺ γιὰ νὰ φθάσουν στὸ χωριὸ τῶν Μακολόλο.

Ξαφνικὰ ἀκούγεται ἓνας βρυχηθμός. Εἶναι βρυχηθμὸς πάνθηρα. Ὁ Τάργκα, ποὺ εἶχε ἀκούσει χιλιάδες πάνθηρες νὰ βρυχῶνται, φαίνεται παραξενεμένος. Ὁ βρυχηθμὸς αὐτὸς ἔχει κάτι τὸ παράξενο. Τί ὅμως δὲν μπορεῖ κι' ὁ ἴδιος νὰ καταλάβῃ.

Ὁ βρυχηθμὸς ὅμως εἶναι μακρινὸς καὶ δὲν τὸν ἀνησυχεῖ. Φαίνεται πὼς κάποιος ἀπ' τὰ θηρία αὐτὰ θὰ γυρίζῃ γύρω στὸ χωριὸ τῶν Μακολόλο.

Σηκώνονται καὶ πάλι καὶ προχωροῦν. Εἶναι σκοτάδι, μὰ ὁ Τάργκα κι' ὁ Σάμπα εἶ-

ναι μαθημένοι νὰ περπατοῦν τὴ νύχτα στὴ ζούγκλα.

Ἐνα τέταρτο ἔξω ἀπὸ τὸ χωριὸ τῶν Μακολόλο, κοντὰ στοὺς βάλτους τοῦ Μεκόγγκο, οἱ τρεῖς φίλοι σταματοῦν πάλι ἀπότομα.

Ὁ βρυχηθμὸς τοῦ πάνθηρα ἀκούγεται τῶρα πολὺ κοντά. Τόσο κοντὰ πού πρέπει ὅπωςδῆποτε τὸ θηρίο νὰ τοὺς ἔχη μυρισθῆ. Ὁ Τάργκα τραβᾷ τὸ μαχαίρι του, ἐνῶ ὁ Σάμπα ἐτοιμάζεται τὸ τόξο του.

Πράγμα ὅμως παράξενο! Τὸ θηρίο, ἐνῶ φαίνεται πὼς τριγυρίζει γύρω τους, δὲν δείχνεται διατεθειμένο νὰ τοὺς ἐπιτεθῆ.

— Ὁ πάνθηρας μᾶς ἔχει μυρισθῆ, λέει ὁ Τάργκα.

— Πρώτη μου φορὰ βλέπω πάνθηρα νὰ μᾶς τριγυρίζη καὶ νὰ μὴ μᾶς ρίχνεται, λέει ὁ Σάμπα.

— Νὰ καθήσουμε ἐδῶ ὡς πού νὰ ξημερώση, προτείνει ἡ Μαλόα. Καθένας μας νὰ φυλάη, γιὰ κάθε ἐνδεχόμενο, μὲ τὴ σειρά του, ἐνῶ οἱ ἄλλοι δύο θὰ κοιμοῦνται.

Ἡ πρότασι τῆς Μαλόα γίνεται δεκτῆ. Ἀποφασίζεται νὰ φυλάη πρῶτος ὁ Τάργκα, δεύτερη ἡ Μαλόα καὶ τρίτος ὁ Σάμπα.

Σὲ λίγο ἡ Μαλόα κι' ὁ νάνος ἔχουν βυθισθῆ σὲ ὕπνο. Ὁ Τάργκα ξάγρυπνος φυλάει.

Οἱ βρυχηθμοὶ τοῦ πάνθηρα ἔξακολουθοῦν νὰ ἀκούγονται κοντά.

Κι' ὅμως τὸ θηρίο οὔτε τοὺς πλησιάζει κἄν...

ΚΕΦ. 2. Ὅπου ὁ Σάμπα ζεματίζει σὸν ποντικὸ ἕναν ἀνθρωποφάγο!

Οἱ τρεῖς φίλοι φύλαξαν βάρδια μὲ τὴ σειρά ὅλη τὴ νύχτα, ὅπως εἶχαν συμφωνήσει. Ἐτσι ξημέρωσε...

— Ἐνας ἀπὸ μᾶς, λέει ὁ Τάργκα, πρέπει νὰ μπῆ κρυφὰ στὸ χωριὸ τῶν Μακολόλο, γιὰ νὰ δῆ μήπως ἀνακαλύψῃ τίποτα ἴχνη τοῦ Ἀτσιίδα.

— Θὰ πάω ἐγώ!, προτείνει ὁ Σάμπα. Ἐτσι κοντὸς καθὼς εἶμαι, θὰ μπορέσω νὰ χωθῶ μέσα χωρὶς νὰ μὲ πάρουν εἶδησι. Ἐσεῖς θὰ περιμένετε ἐδῶ.

Ὁ Τάργκα μένει σύμφωνος κι' ὁ Σάμπα ξεκινάει...

Σὲ λίγο ὁ νάνος βρίσκεται στὶς πρώτες καλύβες τῶν Μακολόλο. Καταλαβαίνει ὅτι πρέπει νὰ προχωρῆ μὲ προσοχὴ καὶ περίσκεψι, γιὰτί, ἂν τὸν πάρουν εἶδησι οἱ Μακολόλο, τὸ λιγώτερο ποῦχει νὰ πάθῃ, εἶναι νὰ γίνῃ... βραστὸς ἢ ψητός, κατὰ τὴν ὄρεξι πού θᾶχουν οἱ ἀνθρωποφάγοι αὐτοί.

Ἐτσι συρτὸς μὲ τὴν κοιλιὰ, χωμένος ἀνάμεσα στοὺς θάμνους, φτάνει σὲ μιὰ καλύβα.

Μέσα σ' αὐτὴ ἕνας γέρος Μακολόλο κάθεται μπροστὰ σ' ἕνα πήλινο τσουκάλι καὶ μαγειρεύει. Σὲ μιὰ στιγμή σηκώνεται καὶ πάει στὴ γωνιὰ τῆς καλύβας. Αὐτὸ περιμένει κι' ὁ Σάμπα. Προχωρώντας ἀθόρυβα σηκώνει τὸ τσουκάλι ἀπ' τὶς δυὸ λαβὲς του καὶ τὸ χύνει στὸ κεφάλι τοῦ Μακολόλο. Ὁ μαῦρος ἀνθρωποφάγος δὲν προλαβαίνει νὰ κἄνῃ οὔτε κίχ! Πέφτει κά-

τω ζεματισμένος σαν ποντικός.

Ο Σάμπα τὸν τραβάει ἀπὸ τὰ πόδια στὸ πιὸ σκοτεινὸ μέρος τῆς καλύβας. Ὑστερα πλησιάζει στὴν πόρτα καὶ κυττάζει μὲ τρόπο ἔξω.

Δυὸ Μακολόλο πλησιάζουν κουβεντιάζοντας. Ὁ Σάμπα πού καταλαβαίνει τὴ γλώσσα τους, τεντώνει τ' αὐτιά του.

— Αὐτὸ πρέπει νὰ γίνη, λέει ὁ ἕνας. Κυρίαρχος στὴ ζούγκλα εἶναι μόνο ὁ Κιπάνγκα Μπούάνα.

Ὁ Σάμπα ἀνατινάζεται. Κιπάνγκα Μπούάνα θὰ πῆ ὁ Κύριος τῶν Ἀετῶν. Καὶ ὁ Κύριος τῶν Ἀετῶν, ἦταν ὁ Καλούγκα. Μὰ κάποιον λάθος θὰ

Ἡ Μαλόα σηκώνει τὸ ἀκόντιό της γιὰ νὰ ἀμυνθῆ ἐναντίον τοῦ ἱπποπόταμου!

εἶναι. Προσέχει τὴ συνομιλία τῶν δύο ἀνθρωποφάγων.

— Ναί, μὰ εἶναι λίγο δύσκολο νὰ βγῆ ἀπ' τὴ μέση ὁ Τάργκα, ὁ Ἑλληνας. Καὶ ὅλη ἡ ζούγκλα αὐτὸν ξέρει γιὰ κυρίαρχό της.

— Αὐτὸ γινόταν πρὶν ἔρθῃ ὁ Καλούγκα. Τώρα εἶναι ἀλλοιῶς...

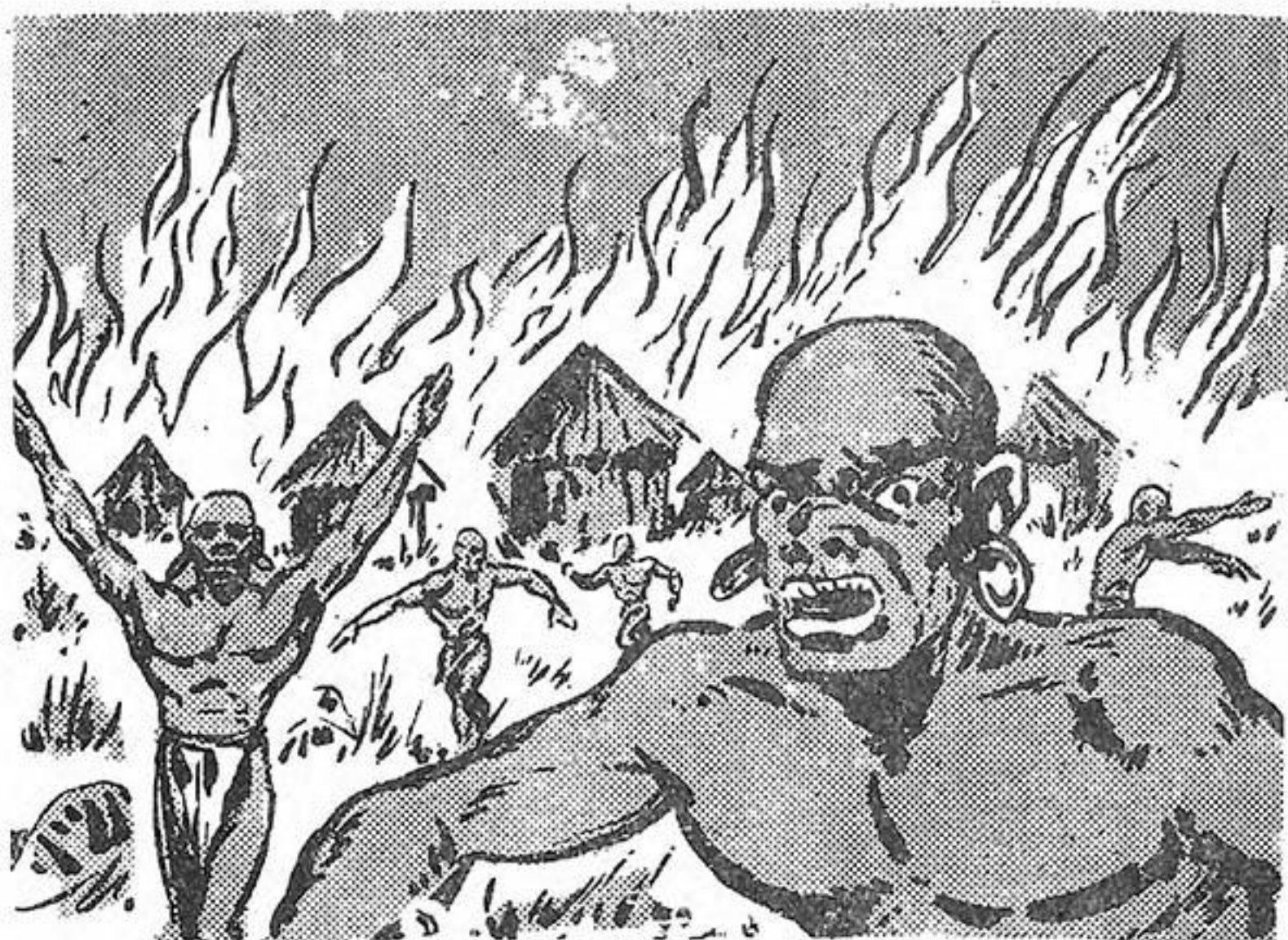
Οἱ δυὸ μαῦροι ἔχουν σταθῆ ἀπ' ἔξω ἀπ' τὴν καλύβα, μέσα στὴν ὁποία βρίσκεται ὁ Σάμπα.

— Δὲν εἶδα σήμερα τὸ γέρο Οὐγκόμπι. Ἄς ρίξω μιὰ ματιὰ στὴν καλύβα του.

Ὁ Σάμπα καταλαβαίνει τὸν κίνδυνο. Ἄν μπῆ μέσα ὁ Μακολόλο, τὰ πράγματα θὰ εἶναι σκούρα πολύ. Ἐτοιμάζει τὸ τόξο του.

Μόλις ὁ μαῦρος μπαίνει ἀπ' τὴν πόρτα τῆς καλύβας, τὸ ἐξασκημένο μάτι του βλέπει τὸν γέρο Οὐγκόμπι ξαπλωμένο καὶ πιὸ πέρα τὸν Σάμπα. Πρὶν ὅμως προλάβῃ νὰ μιλήσῃ ἕνα δηλητηριασμένον βέλος τὸν ἀφήνει στὸν τόπο. Ὁ γδοῦπος ὅμως πού προκαλεῖ πέφτοντας τὸ σῶμα του, κάνει τὸ σύντροφό του πού στέκεται ἀπ' ἔξω ν' ἀναπηδήσῃ. Εἶναι παλιὸς πολεμιστὴς στὴ ζούγκλα καὶ τ' αὐτί του δὲ γελιέται. Καταλαβαίνει ὅτι ὁ σύντροφός του ἔπεσε κάτω. Καὶ γιὰ νὰ πέσῃ χωρὶς μιλιὰ, εἶναι ἄσχημο σημάδι.

Βγάζει μιὰ πολεμικὴ κραυγὴ κι' ὑψώνοντας τὸ δόρυ του, ὀρμᾷ στὴν πόρτα τῆς καλύβας. Μὰ δὲν προλαβαίνει κι' αὐτὸς νὰ μπῆ, γιατί ἕνα βέλος τοῦ νάνου τὸν ρίχνει νεκρό.

Φωτιές ξεπηδούν και τυλίγουν τις καλύβες του χωριού, καταστρέφοντας τὰ πάντα!

Ἡ πολεμικὴ ὄμως κραυγὴ πού εἶχε βγάλει, ἔχει ξεσηκώσει ὅλους τοὺς Μακολόλο, πού καταλαβαίνουν ὅτι ἐχθρὸς μπήκε στὸ χωριό τους.

Ἔτσι, ἀρπάζοντας τὰ δώρατά τους, τρέχουν πρὸς τὸ μέρος πού ἀκούστηκε ἡ φωνή. Μόλις πλησιάζουν στὴν καλύβα, βλέπουν στὴν εἴσοδό της τὸ πτώμα τοῦ δεύτερου Μακολόλο.

Κραυγές, λύσσας ἀντηχοῦν. Ὁ Σάμπα καταλαβαίνει ὅτι τὰ πράγματα εἶναι ἄσχημα. Μὲ τὰ βέλη του προλαβαίνει καὶ ρίχνει τρεῖς ἀνθρωποφάγους νεκρούς. Μὰ οἱ ἄλλοι πέφτουν ἐπάνω του καὶ σὲ λίγες στιγμὲς ἦταν γερὰ δεμένος.

Ὁ Τάργκα μὲ τὴ Μαλόα

κάθονται στὴ ρίζα ἑνὸς δέντρου καὶ περιμένουν.

Εἶναι τρεῖς ὥρες πού ὁ Σάμπα ἔχει φύγει κι' ἀκόμα νὰ γυρίση. Αὐτὸ ἀνησυχεῖ ἐξαιρετικὰ τὸν Τάργκα. Καταλαβαίνει ὅτι ἂν ὁ νάνος πέση στὰ χέρια τῶν Μακολόλος, τὸ λιγώτερο ποῦχει νὰ πάθῃ εἶναι νὰ μεταβληθῆ σὲ μπιφτέκια!

Ἡ Μαλόα καταλαβαίνει τὴν ἀνησυχία του.

— Πέρασαν πολλὲς ὥρες, λέει στὸν Τάργκα. Κάτι θὰ συνέβῃ στὸν Σάμπα.

— Πρέπει νὰ πᾶμε νὰ δοῦμε, ἀπάντᾳ τὸ ἀτρόμητο Ἑλληνόπουλο. Δὲν μπορούμε ν' ἀφήσουμε ἔτσι τοὺς δυὸ φίλους μας. Γιατὶ κι' ἀπ' τὸν

Ἄτσίδα δὲν ἔχουμε εἰδήσεις.
Ἐκείνη τὴ στιγμή ἀκούγε-
ται δυνατὸς θόρυβος, σὰν πο-
δοβολητό.

— Ἐλέφαντας!, λέει ὁ
Τάργκα, πού ἀπὸ τὸν κρότο
κατάλαβε τί ἦταν.

Πράγματι, λίγες στιγμὲς
ἀργότερα, προβάλλει ἀνάμε-
σα ἀπὸ τὰ δέντρα ἕνας ἐλέ-
φαντας. Τὸ ζῶο σταματᾷ
βλέποντας τὸν Τάργκα. Εἶναι
ὁ Ζοῦμπο, ὁ ἱερὸς ἐλέφαντας,
ὁ φίλος τοῦ Τάργκα καὶ τῆς
Μαλόα.

Ὁ Τάργκα πλησιάζει καὶ
θωπεύει τὸν ἐλέφанта.

— Ζοῦμπο!, τοῦ λέει χαϊ-
δευτικά.

Τὸ ζῶο κουνάει μ' εὐχαρί-
στησι τ' αὐτιά του. Χωρὶς νὰ
χάση καιρὸ ὁ Τάργκα πηδάει
ἐπάνω στὴ ράχη τοῦ Ζοῦμπο.

— Μεῖνε ἐδῶ ἐσύ, λέει στὴ
Μαλόα. Θὰ ξαναγυρίσω σὲ
λίγο.

Καὶ χτυπάει ἐλαφρὰ μὲ τὰ
πόδια του τὰ πλευρὰ τοῦ ἐλέ-
φαντα, πού ξεκινᾷ μὲ βαρὺ,
θορυβώδη καλπασμό.

Ἐχουν προχωρήσει λίγο,
ὅταν ἀκούγεται κοντὰ τους
ἕνας βρυχηθμὸς πάνθηρα. Ὁ
Τάργκα σουφρώνει τὰ φρύδια
του. Ὁ ἐλέφαντας ὅμως δὲ
σταματᾷ, οὔτε δείχνει πῶς
εἶναι φοβισμένος. Καὶ αὐτὸ
κάνει πιὸ σκεπτικὸ τὸν Τάρ-
γκα.

Γιατὶ ὁ ἐλέφαντας φοβᾷται
τὸν πάνθηρα. Ὁχι γιατί εἶναι
δυνατώτερός του, μὰ γιατί εἶ-
ναι πιὸ εὐκίνητος καὶ μπορεῖ
νὰ τοῦ πηδήσει στὴ ράχη καὶ
τότε τὰ πράγματα εἶναι δύ-
σκολα γιὰ τὸν ἐλέφанта.

ΚΕΦ. 3. Ὄπου ὁ Τάργκα γιὰ
πρῶτη φορὰ στὴ ζωὴ
του βλέπει πάνθηρα νὰ
πηγαίνει περίπατο!

Μόλις ὁ ἐλέφαντας φτάνει
στὰ κράσπεδα τοῦ χω-
ριοῦ τῶν Μακολόλο, στέκεται.
Πάνω στὴ ράχη τοῦ ζώου ὁ
Τάργκα κυττάζει πρὸς τὸ χω-
ριό.

Βλέπει ἀσυνήθιστη κίνησι.
Γύρω σ' ἕνα ξέφωτο, μαζεμέ-
νοι οἱ Μακολόλο οὐρλιάζουν
σὰν τρελλοί. Φαίνεται νὰ χουν
κάποιον αἰχμάλωτο στὴ μέση.
Μὰ ποιόν; Ὁ Τάργκα δὲν μπο-
ρεῖ νὰ διακρίνη. Θὰ πρέπει
νὰ εἶναι ἢ ὁ Ἄτσιδας ἢ ὁ
Σάμπα.

Παρακολουθεῖ τὶς κινήσεις
τῶν ἀνθρωποφάγων Μακολό-
λο, ἕτοιμος νὰ ἐπέμβῃ. Σκέ-
φεται νὰ βρῇ κανέναν τρόπο
νὰ γλυτώσῃ τὸν αἰχμάλωτο.

Μὰ τὴν ἴδια στιγμή, συμ-
βαίνει κάτι ἀπροσδόκητο. Ἐ-
νας βρυχηθμὸς ἀκούγεται κι'
ἕστερα δεύτερος, τρίτος. Μέ-
σα ἀπὸ τοὺς θάμνους προβάλλει
ἕνας πάνθηρας. Οἱ Μακο-
λόλο τὰ χάνουν. Τὸ βάζουν
στὰ πόδια κι' ἀρχίζουν νὰ
τρέχουν πρὸς τὸ μέρος τοῦ
Τάργκα, χωρὶς νὰ σκεφθοῦν
γιὰ τὸν αἰχμάλωτό τους.

Ὁ Τάργκα καταλαβαίνει
πού ὀφείλεται ὁ πανικὸς τῶν
Μακολόλο. Τόσοι ἄνθρωποι,
ὅλοι τους πολεμιστὲς, θὰ μπο-
ροῦσαν νὰ σκοτώσουν τὸ θη-
ρίο αὐτό. Μὰ ὁ πάνθηρας θεω-
ρεῖται ἀπὸ τοὺς ἀγρίους αὐ-
τοὺς ἱερὸ ζῶο. Κι' ὅποιος τὸ
σκοτώσῃ, τιμωρεῖται μὲ θά-
νατο. Ἐτσι τὸ βάζουν στὰ
πόδια.

— Τσοῦϊ! Τσοῦϊ! (πάνθη-

ρας!), φωνάζουν καθώς τρέχουν.

‘Ο Τάργκα αποφασίζει να επέμβη.’

— ‘Απάνω τους, Ζούμπο!, φωνάζει χτυπώντας έλαφρά τον έλέφαντα.

Και καθώς οι Μακολόλο έρχονται προς τὸ μέρος του πανικόβλητοι, ὁ έλέφαντας ὀρμά κατά πάνω τους.

Πρὶν ἀντιληφθοῦν καλά - καλά τί συμβαίνει, πέντ’-έξη ἀνθρωποφάγοι βρίσκονται κάτω ἀπ’ τὰ πελώρια πόδια τοῦ έλέφαντα. Τὸ κρὰ-κρὰκ ποῦ ἀκούγεται, μαρτυρεῖ ὅτι τὰ κόκκαλά τους τσακίζονται κάτω ἀπὸ τὸ φοβερὸ βάρος τοῦ ζώου.

‘Εν τῷ μεταξύ ὁ έλέφαντας ἀπλώνοντας τὴν προβοσκίδα του, πιάνει ἓνα Μακολόλο και τὸν χτυπᾷ σ’ ἓναν ἄλλον ποῦ εἶχε πλησιάσει τρέχοντας. Καὶ τὸ κεφάλι τοῦ ἑνὸς βρίσκεται στὸ κεφάλι τοῦ ἄλλου. Μ’ ἓναν ξερὸ κρότο σπάζουν και τὰ δύο.

Οἱ Μακολόλο, βλέποντας τὸν κίνδυνο, σκορπίζουν δεξιά κι’ ἀριστερὰ σὰν κυνηγημένα ελάφια, οὐρλιάζοντας ἀπὸ τὸν τρόμο τους.

Γιὰ μιὰ στιγμή ὁ Τάργκα κυττάζει πρὸς τὸ μέρος ποῦ εἶχε φανῆ ὁ πάνθηρας. Καὶ μένει μὲ τὸ στόμα ἀνοιχτό.

‘Ο πάνθηρας, ἀφοῦ εἶχε κόψει μὲ τὰ νύχια του τῆς κληματίδες, ποῦ ἦταν δεμένος ὁ Σάμπα, εἶχε γυρίσει κι’ ἔφευγε ἀργὰ - ἀργά, λὲς και πήγαινε περίπατο!

Μέσα σὲ τέτοιο κακό, μὲ τόσα πτώματα γύρω κι’ ὁ πάνθηρας νὰ φεύγη ἤσυχα -

ἤσυχα! Τέτοιο πρᾶγμα δὲν ἔχει δὴ μέχρι τώρα στὴ ζούγκλα ὁ Τάργκα. Συνήθως ἡ μωρουδιά τοῦ αἵματος ἐξαγριώνει τὰ ζῶα αὐτὰ σὲ σημεῖο ἀπίστευτο...

Τὸ ἀτρόμητο ‘Ελληνόπουλο δὲν μπορεῖ νὰ ἐξηγήσῃ τὸ μυστήριο αὐτό. ‘Αποφασίζει, ὅμως, νὰ τὸ ἀνακαλύψῃ ἀργότερα.

Σκουντώντας έλαφρά τὸν έλέφαντα ὁ Τάργκα προχωρεῖ πρὸς τὸ μέρος ποῦ βρίσκεται ὁ Σάμπα...

Στὸ μεταξύ, ἡ Μαλόα κάθεται στὸ μέρος ποῦ τὴν ἔχει ἀφήσει ὁ Τάργκα. Εἶναι ἀρκετὰ ἀνήσυχη, γιατί κι’ ἡ ἐξαφάνισι τοῦ ‘Ατσίδα κι’ ἡ ἐξαφάνισι τοῦ Σάμπα εἶναι ἄσχημα σημάδια.

‘Εχει περάσει ἔτσι ἀρκετὴ ὥρα, ὅταν ἡ ὀμορφή κοπέλλα, βαρυστημένη νὰ κάθεται, αποφασίζει νὰ κάνῃ μιὰ βόλτα, νὰ ξεμουδιάσῃ λίγο.

Προχωρεῖ ἔτσι ἄσκοπα μαζεύοντας ποῦ και ποῦ κανένα λουλούδι. Καί, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ, ἀπομακρύνεται ἀρκετὰ ἀπὸ τὸ μέρος ποῦ καθόταν.

Σὲ λίγο, ἀνάμεσά ἀπὸ τὰ δέντρα, φαίνεται κάτι νὰ γυαλίζει. Πλησιάζοντας βλέπει τὰ νερὰ ἑνὸς μικροῦ ποταμοῦ. Πλησιάζει στὶς ὄχθες του και κάθεται κάτω ἀπὸ ἓνα δέντρο.

Δὲν ἔχει περάσει πολλὴ ὥρα, ὅταν ἀκούῃ πίσω της ἓνα μουγγρητὸ και θόρυβο. ‘Η Μαλόα τινάζεται ὀρθια και γυρίζει ἀπότομα. ‘Ενας πελώριος ἵπποπόταμος ἔχει ὀρθω-

θῆ πίσω της μ' ἀνοιχτὸ τὸ πελώριο στόμα του. Ἀρπάζοντας τὸ δόρυ, πὺ εἶχε ἀκουμπησμένο χάμω, ἡ Μαλόα ἐτοιμάζεται ν' ἀμυνθῆ.

Εἶναι ὅμως δύσκολο, ἂν ὄχι ἀδύνατο νὰ σκοτώσῃ τὸ παχύδερμο αὐτὸ μ' ἓνα χτύπημα τοῦ δόρατος. Καὶ ὁ ἵπποπόταμος, ὅταν εἶναι πληγωμένος, εἶναι τρομερός...

ΚΕΦ. 4. Ὅπου ὁ Ἀτσιδάς κάνει τὴν ἐμφάνισί του κατὰ τὸν πιὸ ἀπίστευτὸ τρόπο!

Ο Τάργκα σκύβει, ἀρπάζει τὸν Σάμπα καὶ τὸν ρίχνει πάνω στὴ ράχη τοῦ ἐλέφαντα.

Τὰ ἀγρίμια τῆς ζούγκλας φεύγουν πανικόβλητα μπροστὰ στοὺς φτερωτοὺς κακούργους!

Μὲ δυὸ λόγια ὁ Σάμπα διηγεῖται στὸν Ἑλληνα τί τοῦ εἶχε συμβῆ.

— Μέχρι ποῦ μοῦ ἔκοψε τὶς κληματίδες ὁ πάνθηρας, προσθέτει τελειώνοντας. Κι' ἐδῶ ποῦ τὰ λέμε, πρώτη φορὰ εἶδα πάνθηρα νὰ κάνῃ κάτι τέτοιες δουλειές. Ξέχασα ὅμως τὸ σπουδαιότερο: ὁ Καλούγκα ὄχι μόνο ζῆ, μὰ κι' ἔχει στὴν ὑποταγή του τοὺς Μακολόλο.

Ὁ Τάργκα ἀναπηδάει πάνω στὸν ἐλέφαντα:

— Μὰ ἐφτάψυχος εἶναι ὁ δαίμονας αὐτός; λέει μὲ θυμό. Πῶς διάβολο γλύτωσε ἀπὸ τοὺς κροκόδειλους;

— Ἰδέα δὲν ἔχω.

— Καί, στὸ μεταξύ, κανένα ἶχνοσ τοῦ Ἀτσιδά;

— Κανένα!

Καθὼς ὁ ἐλέφαντας πρόχωρεῖ, ὁ Τάργκα μένει σιωπηλὸς καὶ σκεπτικὸς.

Σὲ λίγη ὥρα φτάνουν στὸ μέρος ποῦ ἔπρεπε νὰ περιμένῃ τὸν Τάργκα ἡ Μαλόα. Τὸ Ἑλληνόπουλο κυττάζει γύρω του, μὰ δὲν τὴν βλέπει.

Ἀγωνία τὸν κυριεύει. Τί ἀπόγινε ἡ Μαλόα; Ἀπὸ τὴ στιγμή ποῦ ἔμαθε ὅτι ὁ πράσινος αὐτὸς χαλαστής, ὁ Καλούγκα, ζῆ, δὲν ἔχει ἡσυχία. Δὲ φοβάται γιὰ τὸν ἑαυτό του, γιὰτὶ ποτὲ δὲ φοβήθηκε ὁ Τάργκα, μὰ φοβάται γιὰ τὴν ἀγαπημένη του συντροφισσα.

Σ' ἓνα νόημα του, ὁ Σάμπα πηδάει ἀπὸ τὸν ἐλέφαντα. Χάμω στὸ ἔδαφος διακρίνονται ἀμυδρὰ τὰ ἶχνη τῶν ποδιῶν τῆς Μαλόα. Ἐνας ἄλ-

λος δὲν θὰ διέκρινε τίποτα, μὰ ὁ νάνος εἶναι μοναδικὸς σ' αὐτὴ τῇ δουλειᾷ. Προχώρει ἀργά, κυττάζοντας τὸ ἔδαφος ἐνῶ πίσω του ὁ ἐλέφαντας, ὀδηγούμενος ἀπὸ τὸν Τάργκα, τὸν ἀκολουθεῖ. Προχωροῦν ἔτσι ἀνάμεσα στὰ δέντρα, ὡς ὅτου διακρίνουν τὰ νερὰ τοῦ ποταμοῦ. Τὸ ἐξησκημένο αὐτὶ τοῦ Τάργκα παίρνει ἓνα θόρυβο. Θόρυβο πού κάνει ἢ ζῶο ἢ ἄνθρωπος.

Ὅρμᾶ μὲ τὸν ἐλέφанта πρὸς τὸ μέρος πού ἀκούει τὸ θόρυβο καὶ βλέπει ξαφνικὰ τὴ Μαλόα νὰ ἔχη σηκώσει τὸ δόρυ τῆς γιὰ νὰ χτυπήσῃ τὸν πελώριο ἵπποπόταμο.

Ὁ Τάργκα καταλαβαίνει τὸν κίνδυνο. "Ἄν τὸ δόρυ δὲν χτυπήσῃ τὸν ἵπποπόταμο σὲ καίριο σημεῖο, ἡ ζωὴ τῆς Μαλόα κινδυνεύει.

Μ' ἓνα γρήγορο, ἀστραπιαῖο πήδημα, πιάνοντας τὸ μαχαίρι τοῦ πηδᾶ στὸ σβέρκο τοῦ παχύδερμου. Μὲ μιὰ γοργὴ κίνησι βυθίζει τὸ μαχαίρι τοῦ στὸ πίσω μέρος τοῦ κεφαλιοῦ τοῦ ἵπποπόταμου, πού πέφτει σὰν κεραυνοβολημένος.

— "Ἐνα μάθημα γιὰ νὰ μὴ φεύγῃς, χωρὶς ἐγὼ νὰ ξέρω τίποτα!", λέει χαμογελώντας ὁ Τάργκα, καθὼς βλέπει τὴν κοπέλλα πού κοκκινίζει ἐλαφρά.

— Βρήκατε μήπως τὸν Ἀτσιίδα; ρωτᾷ ἡ Μαλόα.

— "Ὁχι. Πρέπει ὅμως νὰ τὸν βροῦμε. Καὶ γι' αὐτὸ θὰ ξαναγυρίσουμε, στὸ χωριὸ τῶν Μακολόλο. Τώρα θὰ εἶναι ἔρημο, γιατί ὅλοι τους τῶσκασαν τρομοκρατημένοι. Θὰ

Τὸ κορμὶ τοῦ αἰλουροειδοῦς διαγράφει ἓνα γοργὸ ἡμικύκλιο στὸν ἄερα!

ψάξουμε ἔτσι μὲ τὴν ἡσυχία μας καὶ ἐλπίζω ν' ἀνακαλύψουμε τίποτα...

Στὸ χωριὸ τῶν Μακολόλο ἐπικρατεῖ ἀπόλυτη ἡσυχία, τώρα πού οἱ ἀνθρωποφάγοι, τρομοκρατημένοι, τὸ ἔχουν ἐγ καταλείψει.

Οἱ τρεῖς φίλοι μπαίνουν σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς καλύβες, κυττάζουν γύρω τους, μὲ τίποτα τὸ ὑποπτο δὲν βλέπουν.

Γύρισαν ἔτσι ὅλο σχεδὸν τὸ χωριό, χωρὶς ν' ἀνακαλύψουν οὔτε ἶχνος τοῦ Ἀτσιίδα. Ὁ Τάργκα ἔχει ἀρχίσει νὰ ἀνησυχῇ τώρα σοβαρά.

— Μυστήριο!, λέει σὰν νὰ μιλάῃ μόνος του. Κάτι θ'ἄπρεπε νὰ βροῦμε, νὰ...

Ένας φοβερός βρυχηθμός τὸν κάνει νὰ διακόψη ἀπότομα τὸ μονόλογό του. Ὁ βρυχηθμός εἶναι βρυχηθμός πάνθηρα. Ὁ Τάργκα τραβά τὸ μαχαίρι του, ἐνῶ ἡ Μαλόα κι' ὁ Σάμπα ἐτοιμάζουν τὰ τόξα τους.

Μέσα ἀπὸ ἓνα θάμνο προβάλλει ξαφνικὰ τὸ κεφάλι τοῦ πάνθηρα. Ὁ Τάργκα ἐτοιμάζεται νὰ πηδήσῃ, ὅταν ξαφνικὰ κι' οἱ τρεῖς τους ἀκοῦνε κατάπληκτοι τὸν πάνθηρα νὰ κἀνῃ ἓνα φοβερὸ «Γρρρ!».

Καὶ ποιά εἶναι ἡ κατάπληξι τους, ὅταν ἀκοῦνε τὸν πάνθηρα νὰ φωνάζῃ:

— Κύριος Τάργκα, κύριος Μαλόα, Μικρόβιος, ὄχι ρίχνει ρίχνει βέλος, σκοτώνει - σκοτώνει Ἀτσίντα.

Τρανταχτὰ γέλια ἀντηχοῦν. Ὁ Τάργκα δὲν μπορεῖ νὰ συγκρατηθῇ, ὁ Σάμπα βαστάει τὴν κοιλιά του κι' ἡ Μαλόα μόλις μπορεῖ νὰ σταθῇ ὄρθια.

Λίγες στιγμὲς ἀργότερα, βλέπουν νὰ βγαίνη ἀπὸ τὸ τομάρι τοῦ πάνθηρα ὁ... Ἀτσίδας!

— Μικρόβιος!, φωνάζει. Ἐσένα τρέκει - τρέκει βρῆς καρύντες, πεπόνις, καρπούτζις... Ἀλλοιῶς ἐμένα φάει - φάει ἐσένα!

Ὁ Σάμπα τρέχει σ' ἀναζήτησι καμμιᾶς καρύδας ἢ πεπονιοῦ, χαρούμενος γιὰ τὴν ἀνεύρεσι τοῦ φίλου του.

— Πῶς χώθηκες σ' αὐτὸ τὸ τομάρι, Ἀτσίδα; ρωτᾷ ὁ Τάργκα ποῦ ἐξακολουθεῖ νὰ γελάῃ ἀκόμη.

— Ἐσὺ ὄχι γκελάει - γκελάει, κύριος Τάργκα!

Κι' ὁ Ἀτσίδας ἀρχίζει νὰ διηγῆται στὸν Τάργκα τί εἶχε συμβῆ.

Δυὸ μέρες προτῆτερα — τὴν ἡμέρα ποῦ ἐξαφανίστηκε — ὁ Ἀτσίδας, εἶχε ἀπομάκρυνθῆ ἀναζητῶντας κανένα πεπόνι, ὅταν ξαφνικὰ ἐκεῖ ποῦ προχωροῦσε διέκρινε γνώριμα ἴχνη: τὰ ἴχνη τῶν σουβλερῶν ποδιῶν τοῦ Καλούγκα, τοῦ Κυρίου τῶν Ἀετῶν!

Ὁ Καλούγκα, ποῦ ὅπως πίστευε ὁ Ἀτσίδας, εἶχε φαγωθῆ ἀπὸ τοὺς κροκόδειλους!

Ἀκολουθῶντας τὰ ἴχνη αὐτά, ἔφθασε ὡς τὸ χωριὸ τῶν Μακολόλο. Ἐκεῖ διαπίστωσε ὅτι οἱ ἀνθρωποφάγοι αὐτοὶ ἦταν νευρόσπαστα τοῦ Καλούγκα. Σκέφτηκε λοιπὸν νὰ μείνῃ κάμποσο ἀνάμεσά τους, γιὰ νὰ μάθῃ ποῦ κρυβόταν τὸ πράσινο αὐτὸ τέρας. Ἐκεῖ ποῦ τριγύριζε γύρω στὸ χωριό, τοῦ ἐπετέθηκε ἓνας πάνθηρας, ποῦ ὅμως ὁ Ἀτσίδας τὸν ἔστειλε στὸν ἄλλο κόσμον μὲ τὸ φυσοκάλαμό του.

Ὅταν ὅμως σκότωσε τὸν πάνθηρα, τοῦ ἦρθε μιὰ σκέψι: ἤξερε πῶς οἱ Μακολόλο θεωροῦν ἱερὸ τὸν πάνθηρα καὶ κανένας τους δὲν τολμᾷ νὰ τὸν ἀγγίξῃ. Ἔτσι ἔγδαρε τὸ τομάρι τοῦ θηρίου καὶ τὸ φόρεσε αὐτός. Οἱ Μακολόλο, ποῦ τυχὸν θὰ τὸν ἔβλεπαν, θὰ τὸν περνοῦσαν γιὰ πάνθηρα. Ἀλλως τε, φρόντιζε πάντοτε νὰ στέκεται ἀρκετὰ μακριά. Μόλις πλησίαζε κανένας ἀπὸ τοὺς ἀνθρωποφάγους, ὁ Ἀτσίδας - πάνθηρας ἔβγαζε ἓνα βρυχηθμὸ — εἶχε ἀκούσει, ἄλλωστε, τόσο πολλὰς

φορές πάνθηρα να βρυχάται, ώστε μπορούσε να τον μιμηθῆ στην έντέλεια — κι' οί Μακολόλο φρόντιζαν να απομακρυνθούν τὸ γρηγορώτερο.

Ἔτσι παρακολουθοῦσε τὶς κινήσεις τῶν ἀνθρωποφάγων, ὡς πού εἶδε τὸν Σάμπα δεμένο. Τότε ἔτρεξε καὶ τοῦ ἔκοψε τὶς κληματίδες, μὲ τὶς ὁποῖες ἦταν δεμένος.

— Ἐμαθες τίποτα γιὰ τὸν Καλούγκα; ρωτᾷ ὁ Τάργκα.

— Ἐμένα μαθαίνει Καλούγκα, εἶναι μακρυὰ - μακρυὰ. Ἐρχεται ὅμως Μακλόλος, ντίνει ντιαταγὸς καὶ φεύγει πάλι...

— Τότε θὰ πρέπει νὰ τὸν περιμένουμε κάπου ἐδῶ γύρω, λέει ἡ Μαλόα.

— Κι' αὐτὸ θὰ γίνῃ, ἀπαντᾷ ὁ Ἕλληνας. Ὅμως ἂς περιμένουμε τὸν Σάμπα νὰ φέρῃ τίποτα νὰ φᾶμε, γιατί ἄρχισα νὰ πεινάω κι' ἐγώ.

Μὰ ἡ ὥρα περνᾷ κι' ὁ Σάμπα δὲν φαίνεται. Ὁ Ἀτσιδάς δαγκώνει διαρκῶς τὸ χαλκᾶ του καὶ κάνει ἀδιάκοπα «γρρρ!».

Σὲ λίγο ἀρχίζει ν' ἀνησυχῆ.

— Μικρόβιος ὄχι φαίνεται, λέει στὸν Τάργκα. Καλούγκας γυρίτζει ἐντῶ... Ἐμένα πηγκαίνει βλέπει.

— Πήγαινε, λέει ὁ Τάργκα καὶ κάθεται δίπλα στὴ Μαλόα.

Ὁ Ἀτσιδάς ἀπομακρύνεται. Λίγες στιγμὲς ἀργότερα, ἀκούγοντας ἕνα μουγκρητό, στέκεται. Τὸ μάτι του παίρνει

μιὰ βασιλικὴ τίγρι ἑτοιμὴ νὰ ὀρμήσῃ. Πού ὅμως;

Κυττάζει ἀριστερά του καὶ βλέπει τὸν Σάμπα!

Πρὶν προλάβῃ νὰ τραθήξῃ τὸ φυσοκάλαμό του, ἡ τίγρις ὀρμᾷ κατὰ τοῦ Σάμπα. Αὐτὸς ἔχει γύρει τὸ κορμί του πρὸς τὰ ἐμπρός. Τὴν ὥρα πού πηδᾷ ἐναντίον του τὸ θηρίο, αὐτὸς χώνεται ἀπὸ κάτω του καὶ πιάνοντας μὲ τὸ χέρι ἕνα βέλος, τὸ τρυπᾷ στὴν κοιλιά.

Τὸ θηρίο πέφτει σὰν κεραυβολημένο.

— Μπράβο ἔσένα, Μικρόβιος!, φωνάζει ἐνθουσιασμένος ὁ Ἀτσιδάς. Ἐσύ... βρίσκει πεπόνις;

Ὁ Σάμπα τοῦ δείχνει μὲ τὸ χέρι του γύρω. Ἀφθονὰ ἀγριοπέπονα φυτρώνουν. Ὁ Ἀτσιδάς πέφτει μὲ τὰ μούτρα. Καὶ σὲ λίγο, ἔχοντας μαζέψει καμμιά τριανταριά ἀπ' αὐτά, κάθεται στὴ ρίζα ἐνὸς δέντρου καὶ τρώει. Δὲν ἀκούγεται παρὰ τὸ «γρρρ! γρρρ!» πού κάνει συνεχῶς.

Ὁ Σάμπα ἔχει ἀπομακρυνθῆ λίγο καὶ τρώει κι' αὐτός. Ὅστερα, ὁ Σάμπα μαζεύει μερικὰ ἀγριοπέπονα, γιὰ νὰ γυρίσῃ στὸ μέρος πού περιμένουν ὁ Τάργκα καὶ ὁ Μαλόα. Ὁ Ἀτσιδάς στὸ μεταξὺ ἔχει φάει κι' ἀναπαύεται.

Ξαφνικὰ τὰ πεπόνια τοῦ Σάμπα φεύγουν ἀπ' τὰ χέρια του. Γιατί, καθὼς κυττάζει πρὸς τὸ μέρος τοῦ Ἀτσιδά, βλέπει ἕνα φίδι νὰ κρέμεται ἀπὸ τὸ δέντρο πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι τοῦ νέγρου, πού ἀναπαύεται στὴ ρίζα του.

Χωρὶς νὰ μιλήσῃ, πιάνει τὸ τόξο του καὶ ρίχνει ἕνα βέλος

ἀκριβῶς στὸ κεφάλι τοῦ ἔρπε-
τοῦ, ποὺ πέφτει πάνω στὸ
κεφάλι τοῦ Ἀτσίδα.

Ὁ νέγρος τινάζεται ὄρθιος
βλέποντας ξαφνικά ἓνα φίδι
νὰ πέφτη στὸ κεφάλι του. Κα-
ταλαβαίνει ὅμως τί συνέβη
καὶ γλείφει τὸ χαλκᾶ του ἀπὸ
εὐχαρίστησι.

— Μπράβο ἔσένα, Μικρό-
βιος!, λέει. Ἐγκὼ εὐκαριστεῖ
ἔσένα! Ἐσένα λέει κύριος
Τάργκα ἔμένα κάθεται ἐντῶ
ξεκουράζεται λίγγο, χωνεύει
πεπόνις...

Ὁ Σάμπα μαζεύει τὰ πε-
πόνια ποὺ τοῦ ἔχουν πέσει
καὶ ξεκινάει γιὰ τὸ μέρος
ποὺ περιμένουν τὸ ἀτρόμητο
Ἑλληνόπουλο μὲ τὴν ὀμορφή
συντρόφισσά του.

Σὲ λίγο φτάνει. Κι' ὁ Τάρ-
γκα μὲ τὴ Μαλόα, ποὺ εἶναι
ἀρκετὰ πεινασμένοι, τρῶνε μὲ
ὄρεξι...

ΚΕΦ. 5. Ὅπου τὸ χωριὸ τῶν
Μακολόλο γίνεται πυρο-
τέχνημα!

Λίγη ὥρα ἀργότερα ἔρχε-
ται κι' ὁ Ἀτσίδα. Κι' οἱ
τέσσερις φίλοι κάθονται τώρα
κι' ἀναπαύονται ὕστερα ἀπὸ
τόσους κόπαις.

Ἐπειτα ἀπὸ μισὴ ὥρα, ὁ
Τάργκα σηκώνεται.

— Πάμε γιὰ τοὺς Μακολό-
λο!, λέει. Ἄν φανῆ ὁ Κα-
λούγκα, πρέπει νὰ εἴμαστε ἐ-
κεῖ κοντά.

Ὅλοι σηκώνονται καὶ προ-
χωροῦν πρὸς τὸ χωριὸ τῶν ἀν-
θρωποφάγων. Ὁ Ἀτσίδα πη-
γαίνει πρὸς τὸ μέρος ποὺ ἔ-
χει κρύψει τὸ τομάρι τοῦ πάν-
θηρα καὶ τὸ παίρνει. Ὑστερα
χώνονται ἀνάμεσα σὲ μερι-

κοὺς θάμνους καὶ περιμένουν.

Τύμπανα ἀκούγονται ξα-
φνικά. Καὶ μέσα ἀπὸ τὴ ζούγ-
κλα προβάλλουν δεκάδες οἱ
Μακολόλο, ποὺ ξαναγυρίζουν
στὸ χωριὸ τους. Καὶ ἀνάμεσά
τους κάποιος βρίσκεται. Ὁ
Τάργκα δὲν μπορεῖ ὅμως νὰ
διακρίνη ποιὸς εἶναι.

— Καλούγκας!, λέει ὁ Ἀ-
τσίδα, χωρὶς κι' αὐτὸς νὰ
βλέπη ποιὸς εἶναι.

Μέσα ἀπὸ τοὺς θάμνους
τὴν ἴδια στιγμή ἓνα ρινόκερω
ποὺ ἄγνωστο πῶς βρέθηκε ἐ-
κεῖ, ὀρμᾶ πάνω στὸν Τάρ-
γκα, ποὺ ἦταν πλησιέστερά
του. Μὲ μιὰ ἀστραπιαία κίνη-
σι ὁ ἀτρόμητος Ἑλληνοσ πη-
δάει ἐπάνω στὸ πελώριο θη-
ρίο καὶ καβαλλάει στὴ ράχη
του. Ὁ ρινόκερω ἀναπηδάει
μ' ἄγρια μουγκρητά, προσπα-
θώντας νὰ ρίξη τὸν ἀναβάτη
του. Ὁ Ἀτσίδα ἔχει βγάλει
τὸ φυσοκάλαμό του, μὰ ὁ Τάρ-
γκα μ' ἓνα κίνημα τοῦ χεριοῦ
τὸν ἐμποδίζει. Ἐχει κάποιον
σχέδιο στὸ μυαλό του.

Ὁ Ἀτσίδα καταλαβαίνει
τὸ σκοπὸ τοῦ Τάργκα. Χωρὶς
νὰ πῆ τίποτα, χώνεται μέσα
στὸ τομάρι τοῦ πάνθηρα καὶ
περιμένει.

Ὁ ρινόκερω, ἔξαλλος ἀπὸ
τὴ λύσσα, ὀρμάει πρὸς τὰ ἐμ-
πρὸς καὶ πηδώντας τὸ φρά-
χτη τῶν Μακολόλο, μπαίνει
μέσα στὸ χωριὸ. Οἱ Μακολό-
λο βλέποντας τὸ ρινόκερω, κι'
ἀπάνω σ' αὐτὸν τὸν Τάργκα,
ἀρχίζουν νὰ τρέχουν ἐντρομοὶ
δῶθε-κεῖθε.

Σὲ μιὰ στιγμή παρουσιάζ-
εται μπροστά του ὁ Καλού-
γκα μ' ἓνα μαχαίρι στὰ σου-
βλερά του χέρια, ἔτοιμος νὰ

έπιτεθῆ κατὰ τοῦ ρινόκερου καὶ τοῦ Τάργκα.

Μὰ καταλαβαίνει ὅτι μόνος του δὲν μπορεῖ νὰ τὰ βάλῃ καὶ μὲ τὸ τρομερὸ θηρίο καὶ μὲ τὸν ἀτρόμητο καθαλλάρη του. Ἔτσι, γυρίζοντας, φωνάζει τοὺς Μακολόλο σὲ βοήθειά του.

Οἱ Μακολόλο, ποὺ γιὰ μιὰ στιγμή ἀνακτοῦν τὴν ψυχραιμία τους, τρέχουν πρὸς τὸ μέρος του νὰ τὸν βοηθήσουν. Δὲν λογαριάζουν ὅμως τὸν... Ἄτσιδα!

Τὴν ἴδια στιγμή ποὺ ὁρμοῦν πρὸς τὸ μέρος τοῦ Τάργκα, ἀκούγεται ὁ βρυχηθμὸς ἑνὸς πάνθηρα.

— Τσουϊ! Τσουϊ! (πάνθηρας!) φωνάζουν.

Καὶ μὲ τὴν πρώτη ἐμφάνισι τοῦ πάνθηρα, τὸ βάζουν στὰ πόδια.

— Μπβά! (Σκύλοι!), οὐρλιάζει ὁ Καλούγκα, βλέποντας νὰ τοῦ φεύγουν οἱ Μακολόλο.

Ἡ θέσι τοῦ Καλούγκα εἶναι δύσκολη. Ξαφνικὰ ὅμως ἀκούγονται φοβερὰ οὐρλιάχτά. Ἐνα κοπάδι λεοπαρδάλεων φαίνεται νὰρχεται γοργά. Τὰ θηρία εἶναι πανικόβλητα καὶ οὐρλιάζουν μὲ ἀπόγνωσι. Ὁ ρινόκερος τρομοκρατημένος, ρίχνεται σὲ τρελλὴ φυγὴ, κουβαλῶντας μαζί του καὶ τὸν Τάργκα. Ὁ Ἄτσιδας βγάζοντας τὸ δέρμα τοῦ πάνθηρα, ὁρμάει πρὸς τὸ μέρος ὅπου ἦταν ἡ Μαλόα κι' ὁ Σάμπα. Κι' οἱ τρεῖς ταυς τρέχουν στὴ ζούγκλα καὶ σκαρφαλώνουν στὰ δέντρα.

Κι' εἶναι καιρὸς, γιὰτὶ πίσω ἀπὸ τὶς τρομοκρατημένες λεοπαρδάλεις, μισὴ ντουζίνα πελώριοι ἀετοὶ ἐφορμοῦν!

Οἱ ἀετοὶ τοῦ Καλούγκα!

Ὁ Καλούγκα, ποὺ μένει μόνος του ἀνάμεσα στὶς καλύβες τῶν Μακολόλο, μουγκρίζει ἀπὸ τὴ λύσσα του. Δὲ φοβᾶται τὶς λεοπαρδάλεις, γιὰτὶ ξέρεي ὅτι τὶς κυνηγοῦν οἱ ἀετοὶ του καὶ στὸν τρόπο τους δὲν ἔχουν καμμιά διάθεσι νὰ ἐπιτεθοῦν.

Μὰ ἡ δειλία καὶ ὁ φανατισμὸς τῶν Μακολόλο, ποὺ τρομοκρατήθηκαν μπροστὰ στὸν πάνθηρα, τὸν ἔχουν κάνει ἔξω φρενῶν.

Σὲ μιὰ καλύβα βλέπει καπνὸ. Κάποιος ἀπὸ τοὺς Μακολόλο θὰ μαγεύειρε σίγουρα. Μπαίνει μέσα στὴν καλύβα. Πράγματι μιὰ γρηὰ Μακολόλο, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ κινηθῆ, κάθεται στὴ φωτιά καὶ κάτι ψήνει. Μὲ μιὰ γερὴ κλωτσιὰ ὁ Καλούγκα τὴν στέλνει ἔξω ἀπὸ τὴν καλύβα. Κι' ἀρπάζοντας ἕνα δαυλὸ ἀναμμένο, βάζει φωτιὰ στὴν καλύβα.

Βγαίνοντας ἔξω, ἀρχίζει σὰν τρελλὸς νὰ βάζῃ φωτιὰ στὶς ὑπόλοιπες καλύβες. Λίγα λεπτὰ ἀργότερα, πελώριες φωτιὲς φωτίζουν τὰ πάντα γύρω. Τὸ χωριὸ τῶν Μακολόλο καίγεται σὰν πυροτέχνημα, ἐνῶ οἱ λίγοι μαῦροι ποὺ εἶχαν μείνει κρυμμένοι μέσα στὶς καλύβες, βγαίνουν πανικόβλητοι, οὐρλιάζοντας...

ΚΕΦ. 6. "Όπου ο 'Ατσίδα μαθαίνει σ' έναν Μακολόλο να μην ξεχνάη...

Καθώς ο ρινόκερωσ τρέχει σαν άφηνιασμένος, ο Τάργκα άρπάζεται από ένα κλαδί και τινάζεται στον άέρα. Το θηρίο νοιώθοντας τον άναβάτη του να φεύγη άπό πάνω του, διπλασιάζει την ταχύτητα τής τρελλής φυγής του.

Ο Τάργκα περιμένει λίγο κι' ύστερα πηδά στο έδαφος. Πρέπει να γυρίση γρήγορα στο μέρος, όπου έχει αφήσει τη Μαλόα με τον 'Ατσίδα και τον Σάμπα. Δεν ξέρει τί έχουν άπογίνει και βρίσκεται σ' άληθινή άγωνία.

Είναι έτοιμος να τρέξη προς τα εκεί, όταν άκούη θόρυβο βημάτων. Τα έξασκημένα ρουθούνια του νοιώθουν την ανθρώπινη μυρουδιά.

Ποιός να'ναι άραγε;

Ο Τάργκα κρύβεται άθόρυβα μέσα στους θάμνους και ένεδρεύει σαν λιοντάρι, που περιμένει το θήραμα.

Και ξαφνικά βλέπει δυο μαύρους, τον ένα μπροστά και τον άλλον πίσω να κρατούν στους ώμους τους ένα χοντρό κλαδί δέντρου, από το οποίο κρεμόταν δεμένος γερά ο... 'Ατσίδα!

Ο Τάργκα παίρνει από τον ώμο το τόξο του και βάζει ένα βέλος...

Τί είχε συμβή;

Όταν πέρασαν οι λεοπαρδάλεις, ο 'Ατσίδα, ή Μαλόα κι' ο Σάμπα είναι έτοιμη να κατεβούν, όταν βλέ-

πουν τις φλόγες, που πυρπολούν το χωριό των Μακολόλο.

— Εύτυχώς που γύρω άπό το χωριό είναι γυμνό μέρος, λέει ή Μαλόα, άλλοιώς ή φωτιά θα χαλούσε τον κόσμο στη ζούγκλα...

— Κύριος Τάργκα κίντυνο είναι όμως, λέει ο 'Ατσίδα. Αυτός ρινόκερω άγριο είναι έτσι τρομαγμένο... Έμένα πηγαίνει βλέπει...

Και, χωρίς να πη άλλη κουβέντα, κατεβαίνει γρήγορα από το δέντρο και τρέχει προς τη διεύθυνσι, που είχε εξαφανισθή ο Τάργκα.

Δεν έχει προχωρήσει όμως πολύ, όταν νοιώθη να πέφτουν επάνω του μερικοί Μακολόλο.

Με μια κουτουλιά στο σαγόνι του ενός τον πετάει δυο μέτρα μακριά. Μια κλωτσιά στα νώτα ενός άλλου, τον ρίχνει πάνω στον πρώτο.

Ένας Μακολόλο, ύψηλόσωμος, πάει ν' άρπάξη τον 'Ατσίδα άπ' το κεφάλι. Μια γροθιά του φίλου μας, τον τινάζει προς τα πίσω. Την ίδια στιγμή ένας άλλος Μακολόλο που έρχεται πίσω χτυπάει το μέτωπό του στο κεφάλι του πρώτου, που χτυπημένος άπ' τη γροθιά του 'Ατσίδα, πέφτει προς τα πίσω. Τα δυο κεφάλια κάνουν ένα «βίνγκ!» καθώς χτυπάνε.

— Σαν καρύντες κάνει!, λέει ο 'Ατσίδα.

Και, δαγκώνοντας τον χαλκά του, όρμά στον πέμπτο Μακολόλο και, άρπάζοντάς τον από το πόδι, τον χτυπάει κάτω σαν χταπόδι,

Οί τέσσερις όμως άλλοι Μακολόλο έχουν σηκωθή και πέφτουν κι' οί τέσσερις επάνω στον 'Ατσίδα, που τους ταράζει στις γροθιές, κλωτσιές και κουτουλιές.

Και θά την είχαν άσχημα οί Μακολόλο, αν την ίδια στιγμή δέν έρχονταν πίσω τους άλλοι δυο κι' ό... Καλούγκα μαζί!

Αυτός ό τελευταίος δίνει τέλος στη μάχη. Με τὰ σουβλερά του νύχια πιάνει από τὰ πόδια τόν 'Ατσίδα και πριν ό φίλος μας προλάβη νά αντιληφθή τί συμβαίνει, βρίσκειται φαρδύς - πλατύς χάμω στα χορτάρια.

Σε λίγες στιγμές ό 'Ατσίδας ήταν δεμένος γερά Οί δυο Μακολόλο, που είχαν έρθει τελευταίοι, κόβουν ένα χοντρό κλαδί, και, δένοντας πάνω σ' αυτό τόν 'Ατσίδα, τόν σηκώνουν κρατώντας ό καθένας από μιάν άκρη του κλαδιού.

Ό Καλούγκα δίνει διαταγές για τόν αίχμάλωτό του στη γλώσσα των Μακολόλο κι' οί δυο άνθρωποφάγοι ξεκινούν...

Καθώς οί δυο Μακολόλο με τόν 'Ατσίδα περνούν από κοντά του, ό Τάργκα σημαδεύει με τὸ τόξο του. Ένα βέλος βρίσκει τόν πρώτο Μακολόλο στο λαιμό. Με μιὰ κραυγή πόνου αφήνει τὸ κλαδί που κρατά και πέφτει χάμω νεκρός. Ό δεύτερος Μακολόλο, βλέποντας τὸ σύντροφό του νά πέφτη, αφήνει κι' αυτός τὸ κλαδί και τὸ βάζει στα πόδια. Ό 'Ατσί-

δας, που είναι δεμένος πιθανάγκωνα, πέφτει στο έδαφος μ' έναν υπόκωφο κρότο, κάνοντας ένα φοβερό «γρρ!».

Ό Τάργκα πλησιάζει και με τὸ μαχαίρι του τοῦ κόβει τις κληματίδες με τις οποίες είναι δεμένος ό χοντρός νέγρος.

— Πῶς σε κατάφεραν έτσι; ρωτάει γελῶντας.

— Κύριος Τάργκα όκι γκελάει - γκελάει... Άμα Καλούγκας όκι έρχόταν, 'Ατσίντας τρώει χίλιος Μακολόλος!

— Ό Καλούγκα; ρωτάει ανήσυχα ό Τάργκα. Που είναι;

— Όκι ξέρει έμένα. Πέρα εκεί πιάνει έμένα πόντια μου και μπάφ! πέφτει έμένα κάτω. Πιάνει - πιάνει έμένα, ντένει έμένα!

— Πάμε προς τὰ κεί γρήγορα! Γρήγορα, 'Ατσίδα! Που άφησες τὴ Μαλόα;

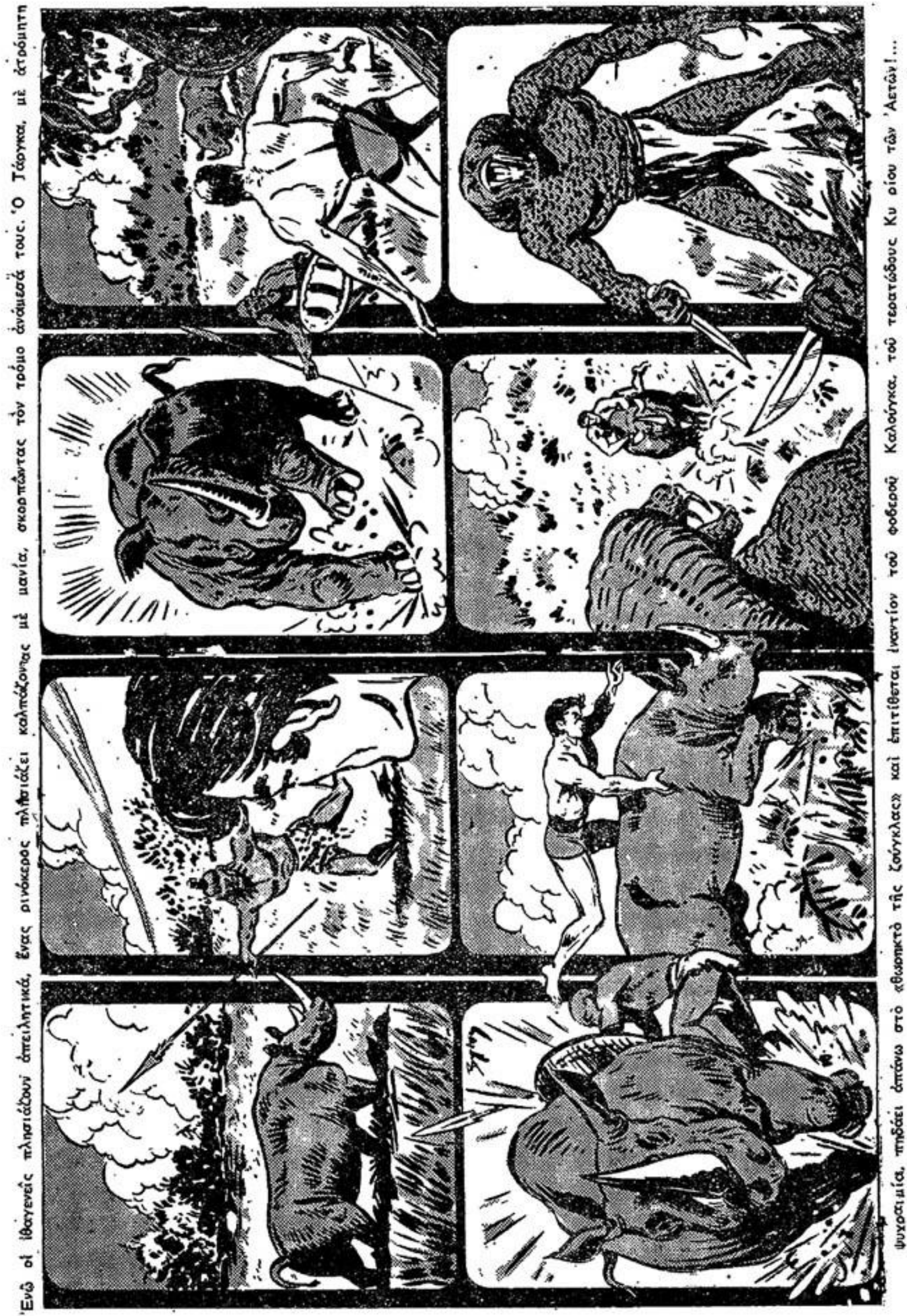
— Κύριος Μαλόα είναι Μικρόβιος ματζί.

Κι' οί δυο φίλοι τρέχουν προς τὸ μέρος που ό 'Ατσίδας είχε αφήσει τὴ Μαλόα με τόν Σάμπα.

Όταν πλησιάζουν εκεί, βλέπουν κάτι που τους κάνει νά τὰ χάσουν.

Χάμω, κοντά στη ρίζα του δέντρου, είναι ξαπλωμένος φαρδύς - πλατύς ό Σάμπα. Ό Τάργκα σκύβει επάνω του. Ό νάνος είναι αναίσθητος κι' έχει ένα καρούμπαλο στο κεφάλι. Φαίνεται πως κάποιος τοῦχει καταφέρει μιὰ στο κεφάλι μ' ένα ξύλο.

Ό 'Ατσίδας άρπάζει τόν Σάμπα και τόν τινάζει όρ-

Ενώ οι Ιθαγενείς πλησιάζουν απειλητικά, ένας ρινόκερος πλησιάζει καλπάζοντας με μανία, σκορπώντας τον τρόμο ανάμεσά τους. Ο Γάργκα, με άτρόμητη ψυχραιμία, πηδάει άπάνω στο «θωοπηκτό της ζούγκλας» και επιτίθεται ίσχυιόν του φοβερού Καλούγκα, τού τερατώδους Κυρίου τών Άετών!...

θιο. 'Ο νάνος μόλις έχει αρχίσει νὰ συνέρχεται. Δυὸ γερὰ σκαμπίλια τοῦ 'Ατσίδα, τὸν συνεφέρνουν γιὰ καλά.

— Τί συνέβη; ρωτάει ὁ Τάργκα.

— Κατεβήκαμε ἀπὸ τὸ δέντρο μὲ τὴν κυρία Μαλόα, λέει ὁ Σάμπα, γιὰ νὰ τρέξουμε πίσω ἀπὸ τὸν 'Ατσίδα, ὅταν εἶδα ἓνα Μακολόλο κρυμμένο πίσω ἀπ' αὐτὰ τὰ κλαδιά. "Ἡμουν ἔτοιμος νὰ τοῦ ρίξω ἓνα βέλος, ὅταν «μπάνγκ!», κάποιος μοῦ κοπάνησε ἓνα ξύλο στὸ κεφάλι... 'Απὸ κεῖ καὶ πέρα ἔγινε νύχτα καὶ δὲν θυμάμαι τίποτα πιά...

— Κι' ἡ Μαλόα; ρωτάει μ' ἀγωνία ὁ Τάργκα.

— Δὲν ξέρω τίποτα. Οὔτε πρόλαβα νὰ δῶ τίποτα.

— Πρέπει νὰ βροῦμε τὴ Μαλόα, λέει ὁ Τάργκα ἀνήσυχος. Αὐτὴ ἡ δουλειὰ εἶναι δουλειὰ τοῦ Καλούγκα.

— Ποῦ θὰ τὸν βροῦμε ὅμως; ρωτάει ὁ Σάμπα.

— Δὲν ξέρω... Θὰ τὸν βροῦμε ὅμως, μείνε ἡσυχος! 'Ελάτε μαζί μου.

'Ο 'Ατσίδας, ὁ Τάργκα κι' ὁ Σάμπα προχωροῦν τώρα μέσα στὴ ζούγκλα. Περπατοῦν ἀθόρυβα, κυττάζοντας γύρω τους, ἔτοιμοι — στὴν παραμικρὴ ὑποπτὴ κίνησι — νὰ ἐπιτεθοῦν στὸν ἐχθρό.

Σὲ μιὰ στιγμή, ὁ Τάργκα κάνει νόημα στοὺς δυὸ ἄλλους νὰ σταθοῦν. Τὸ ἐξησημένο αὐτί του πῆρε ἓνα ἀδιόρατο θρόισμα. Κάποιος εἶναι κρυμμένος στοὺς γύρω θάμνους.

'Ο Τάργκα κυττάζει προσεκτικά, ὅταν ξαφνικὰ ὁ 'Ατσίδας φωνάζει:

— 'Εκεῖνο Μακολόλος μέσα κλαριά... Νά τον! 'Εσύ βγκαίνεις ἔξω, 'Ατσίντα φάει φάει ἔσένα ζωντανό...

Καμμιά ἀπάντησι δὲν ἀκούγεται. "Ἡ δὲν ἦταν κανεὶς Μακαλόλο κρυμμένος στοὺς θάμνους, ἢ δὲν κατάλαβε ὅτι σ' αὐτὸν ἀπευθύνονταν ὁ 'Ατσίδας.

Μὰ τὸ μάτι τοῦ Τάργκα τὸν ἔχει κιόλας διακρίνει.

— Τόκα! ("Εβγα ἔξω!), φωνάζει στὴ γλώσσα τοῦ μαύρου.

Φαίνεται πὼς ὁ Μακολόλο ἔχει δὴ πόσοι καὶ ποιοὶ εἶναι οἱ ἀντίπαλοί του, γιὰ τὴ βγαίνει ἀπὸ τοὺς θάμνους, ὅπου ἦταν κρυμμένος, τρέμοντας.

— Τί θέλεις ἐδῶ; ρωτάει ἄγρια ὁ Τάργκα.

— "Ἡμουν κρυμμένος γιὰ τὴ φοβήθηκα, ἀπαντᾷ ὁ Μακολόλο.

— Φοβήθηκες ποιόν;

— Τὸν Καλούγκα, τὸν Κύριο τῶν 'Αετῶν.

'Ο Τάργκα ἀναπηδάει.

— Ξέρεις ποῦ εἶναι τώρα ὁ Καλούγκα;

'Ο Μακολόλο διστάζει. 'Ο 'Ατσίδας ἐπεμβαίνει.

— 'Εσένα ἅμα πιάση Καλούγκας τί κάνει; ρωτάει τὸ μαῦρο, δαγκώνοντας τὸ χαλκᾶ του.

'Ο Μακαλόλο δὲν καταλαβαίνει. Κυττάζει τὸν Τάργκα. 'Ο "Ελληνας τοῦ μεταφράζει στὴ γλώσσα του τί εἶπε ὁ 'Ατσίδας.

— Θὰ μὲ σκοτώση, ἀπαντᾷ.

— Κύριος Τάργκα, λέει ὁ Ἄτσίδας, ἐσένα λέει αὐτόνε γλῶσσα του, ὅτι ὄκι αὐτὸ λέει πού εἶναι Καλούγκα, ἐγὼ φάει αὐτὸ ζωντανὸ ἔτσι...

Καὶ μὲ νόημα δίνει τοῦ μαύρου νὰ καταλάβῃ τί λέει.

Πρὶν ὁ Τάργκα τοῦ τὰ μεταφράσῃ, ὁ Μακολόλο ἔχει καταλάβῃ κιόλας. Τὸ χρῶμα του ἀπὸ μαῦρο κοντεύει νὰ γίνῃ πράσινο.

— Νὰ σὰς πᾶω στὸ μέρος πού μένει ὁ Καλούγκα, λέει στὸν Τάργκα. Ἄλλὰ ὕστερα θὰ μ' ἀφήσετε νὰ φύγω;

— Μείνε ἡσυχος, λέει ὁ Τάργκα. Ἄρκει νὰ δῶ τὸν Καλούγκα. Ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα κάνε ὅ,τι θέλεις...

Ὁ Μακολόλο τοὺς κάνει νόημα νὰ τὸν ἀκολουθήσουν.

Προχωροῦν ἔτσι ἀρκετὴ ὥρα, ὡς πού φθάνουν σ' ἓνα βάλτο. Γύρω - γύρω πυκνὲς καλαμιὲς κι' ἄλλα ὑδρόβια φυτὰ σχηματίζουν ἓνα εἶδος παραπτετάσματος.

Ὁ Μακολόλο δείχνει μὲ τὸ χέρι του.

— Πίσω ἀπ' αὐτὰ τὰ καλάμια εἶναι μιὰ καλύβα, λέει. Σ' αὐτὴ μένει ὁ Καλούγκα, τώρα πού ἔρχεται σ' ἐμᾶς.

— Εἶσαι ἐλεύθερος νὰ φύγῃς, τοῦ λέει ὁ Τάργκα. Δὲν εἶναι βέβαια ἀνάγκη νὰ σοῦ πῶ ὅτι, ἂν σὲ ξαναδῶ μπροστά μου, δὲν θὰ φανῶ τόσο καλός...

Ὁ Μακολόλο γυρίζει νὰ φύγῃ. Τὴν ἴδια στιγμή ὁ Ἄτσίδας τοῦ χώνει μιὰ γερὴ κλωτσιὰ στὰ πισινά.

— Γιὰ νὰ μὴν ξεχνᾷ ἔ-

σένα!, λέει καὶ δαγκώνει τὸν χαλκᾶ του.

Ὁ Μακολόλο γίνεται ἄφαντος μέσα στὴ ζούγκλα...

ΚΕΦ. 7. Ὁπου ὁ Ἄτσίδας τὰ κάνει θάλασσα...

Οταν χάνεται ὁ Μακολόλο, ὁ Τάργκα λέει στοὺς φίλους του:

— Ἐσεῖς θὰ μείνετε ἐδῶ καὶ θᾶχετε τὰ μάτια σας τέσσερα. Ἐγὼ θὰ προχωρήσω πρὸς τὴν καλύβα. Ἄν δῆτε ἢ καταλάβετε τίποτα ὑποπτο, τρέξτε καὶ σεῖς.

Ὁ Ἄτσίδας κάθεται χάμω γλείφοντας τὸ χαλκᾶ του. Στὸ μεταξύ, ἔχει βγάλει τὸ φυσοκάλαμό του κι' εἶναι ἔτοιμος. Τὸ ἴδιο κι' ὁ Σάμπα μὲ τὰ βέλη του.

Ὁ Τάργκα χώνεται μέσα στὰ καλάμια καὶ ἐξαφανίζεται πίσω ἀπ' αὐτά. Προχωρεῖ σκυφτός. Λίγα μέτρα πιὸ πέρα βγαίνει σ' ἓνα ξέφωτο, ἓνα εἶδος μικρῆς πλατείας. Στὴ μέση τῆς πλατείας αὐτῆς ὑπάρχει μιὰ καλύβα ἀρκετὰ μεγάλη.

Ὁ Τάργκα προχωρεῖ μὲ προσοχή. Πλησιάζει τώρα πρὸς τὴν πόρτα τῆς καλύβας, ὅταν ἀκούῃ πίσω του μιὰ προσταγή:

— Ἀκίνητος! Ψηλὰ τὰ χέρια!

Κι' ἡ γλῶσσα, πού ἦταν ἰταλική, κι' ἡ φωνὴ ἔδωσαν στὸν Τάργκα νὰ καταλάβῃ ὅτι ἦταν ὁ Καλούγκα, ὁ Κύριος τῶν Ἀετῶν. Γυρίζει ἀργὰ πρὸς τὸ μέρος του. Ἀπέναντί του στέκεται ὁ τερατόμορφος πράσινος χαλαστής, ὁ Καλούγκα, τὸ τέρας αὐτὸ

πού φιλοδοξεῖ νὰ κυριαρχή-
ση στὴ ζούγκλα. Στὸ χέρι
του μὲ τὰ σουβλερά του νύ-
χια, κρατάει ἓνα πιστόλι.

Ὁ Τάργκα ξέρει τί ἐπικίν-
δυνο εἶναι τὸ πιστόλι, μπρο-
στὰ στὸ ὅποιο δὲν χωρεῖ
παλληκαριά. Κυττάζει μὲ ἀ-
πέχθεια τὸν Καλούγκα.

Ἐνας γρυλλισμὸς βγαίνει
ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ πράσινου
τέρατος, ἓνας γρυλλισμὸς
πού μοιάζει μὲ γέλιο.

— Δὲν τὸ περίμενες, ἔ;
λέει εἰρωνικὰ στὸν Τάργκα.
Τῶξερα πὼς θάοχόσουν γιὰ
τὴν κοπέλλα. Δὲν ἤξερες πού
εἶναι, μὰ ἤμουν βέβαιος πὼς
κάποιος ἀπ' αὐτὰ τὰ γου-
ρούνια τοὺς Μακολόλο θὰ μὲ
πρόδινε.

Ὁ Τάργκα ἐξακολουθεῖ νὰ
τὸν κυττάζει μὲ περιφρόνησι,
κι' ἀπέχθεια, χωρὶς ν' ἀπαν-
τᾷ.

— Εἶχες φανταστῆ, συνε-
χίζει ὁ Καλούγκα, ὅταν μ'
ἔρριξες στοὺς κροκόδειλους
ὅτι θὰ εἶχα ξοφλήσει πιὸ μὲ
τὴ ζωή. Ξέχασες ὅτι τὸ δέρ-
μα μου εἶναι πιὸ σκληρὸ κι'
ἀπὸ τὸ δέρμα τοῦ κροκόδει-
λου. Κι' ὅσο νὰ μπορέση τὸ
σιχαμερὸ αὐτὸ ἔρπετὸ νὰ
τσακίση τὰ κόκκαλά μου, δέ-
χτηκε μιὰ μαχαιριά στὸ λα-
ρύγγι. Κι' ὄχι μόνο μὲ ξέρα-
σε, μὰ μ' ἔβγαλε καὶ στὴ
στεριά, στὴν ὅποια βγήκε
κι' αὐτὸ νὰ ψοφήση...

— Καὶ φαντάζεσαι πὼς
θὰ γίνης κυρίαρχος τῆς ζούγ-
κλας, Καλούγκα; ρωτᾷει εἰ-
ρωνικὰ ὁ Ἕλληνας.

— Ὅταν θὰ λείψης ἐσύ,
ναί! Ὅσο γιὰ τοὺς φίλους
σου, αὐτοὺς θὰ τοὺς κάνουν

καλὰ οἱ ἀετοὶ μου. Κι' ἔχω
πολλοὺς ἀπ' αὐτούς. Τὸ πὼς
τοὺς ἔχω στὴ διάθεσί μου,
αὐτὸ εἶναι τὸ μυστικὸ μου.
Χρόνια καὶ χρόνια τοὺς ἀνέ-
τρεφα γιὰ μιὰ μέρα σὰν τὴ
σημερινή...

Ὁ Καλούγκα σηκώνει τὸ
πιστόλι του.

— Ἦρθες γιὰ τὴν κοπέλ-
λα σου, συνεχίζει. Εἶναι δεμέ-
νη μέσα στὴν καλύβα. Εἶναι
ἀρκετὰ ὄμορφη γιὰ νὰ σοῦ
τὴν ἀφήση ὁ Καλούγκα. Ἄλ-
λωστε, δὲν πρόκειται νὰ τὴν
ξαναδῆς...

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ τὸ μά-
τι τοῦ Τάργκα παίρνει τὸν
Ἀτσίδα, πού ἐρχόταν πίσω
ἀπὸ τὸν Καλούγκα!

Ὁ Ἀτσίδας εἶχε σηκωθῆ
ἀπὸ τὴ θέσι του κι' εἶχε προ-
χωρήσει λίγο ἀνάμεσα στὰ
καλάμια, γιὰ νὰ παρακολου-
θῆ καλύτερα τὸν Τάργκα. Ἐ-
τσι μόλις εἶδε τὸν Καλούγ-
κα νὰ προτείνῃ τὸ πιστόλι
στὸν Ἕλληνα, σηκώθηκε καὶ
προχώρησε πρὸς τὸ μέρος
τους.

Ἔτσι τώρα πλησιάζει
στὰ νύχια τῶν ποδιῶν του.
Ὁ Τάργκα τὸν βλέπει. Κα-
ταλαβαίνει ὅτι πρέπει νὰ
κερδίση καιρὸ, ὅσο νὰ πλη-
σιάσῃ ὁ Ἀτσίδας.

— Κι' ἂν μὲ σκοτώσης,
λέει στὸν Καλούγκα, δὲν πρό-
κειται νὰ κυριαρχήσης στὴ
ζούγκλα. Γιατὶ τὸ ἔγκλημα
δὲν μπορεῖ νὰ κυριαρχήση
γιὰ πολὺ!

Τὸ ἀπαίσιο στόμα τοῦ Κα-
λούγκα ἄνοιξε κι' ἓνα ἀπαί-
σιο γέλιο ἀντήχησε.

— Καὶ ποιὸς θὰ μ' ἐμπο-
δίση; Οἱ Μακολόλο μήπως;

“Όσο για σένα, σε λίγο θα βρίσκεσαι στη χώρα τῶν πνευμάτων. Κάνε καμμιὰ προσευχή, ἂν ξέρης.

Μὰ τὴν ἴδια στιγμή, ὁ Ἄτσίδας, ποὺ ἔχει πλησιάσει πίσ τὸλ, σηκώνει τὴν πελώρια χερούκλα του καὶ κατεβάζει μιὰ φοβερὴ γροθιά στὸ χέρι τοῦ Καλούγκα ποὺ κρατᾶει τὸ πιστόλι. Τὸ ὄπλο ξεφεύγει ἀπὸ τὰ δάχτυα τοῦ Καλούγκα καὶ πέφτει κάτω ἐκπυρσοκροτῶντας. Ἡ σφαίρα χώνεται μέσα στὰ καλάμια. Τὸ τέρας ἀφήνει ἓνα οὐρλιαχτὸ λύσσας.

Τὴν ἴδια στιγμή, ὁ Τάργκα μὲ μιὰ γερὴ κλωτσιὰ στὴν κοιλιά, στέλνει τὸν Καλούγκα ἀνάσκελα, δυὸ μέτρα μακριά.

Ὁ Ἄτσίδας ἀρπάζει τὸ πιστόλι ἀπὸ χάμω. Ἀλλά, καθὼς δὲν ξέρει νὰ τὸ μεταχειρισθῆ, πιέζει τὴ σκανδάλη καὶ τὸ ὄπλο ἀρχίζει νὰ ἐκπυρσοκροτῆ στὴν τύχη. Βλέποντας αὐτό, ὁ Τάργκα πέφτει ἀπότομα κάτω, γιατί στὴ σαστιμάρα του ὁ Ἄτσίδας, ἀντὶ νὰ πετάξῃ τὸ πιστόλι, ἐξακολουθεῖ νὰ ρίχνη, μέχρις ὅτου σώθηκαν οἱ σφαίρες.

Τότε ὁ Τάργκα πηδάει ὄρθιος. Μὰ εἶναι ἀργὰ πιά. Ὁ Καλούγκα μ’ ἓνα πήδημα εἶχε ἐξαφάνισθῆ στὶς καλάμιές, ἀπὸ τὶς ὁποῖες τώρα φαίνεται ὁ Σάμπα νὰ βγαίνει τρίβοντας τὰ μοῦτρα του.

Εἶχε συναντήσῃ μπροστά του, καθὼς ἐρχόταν ἀκούγοντας τοὺς πυροβολισμοὺς, τὸν Καλούγκα, ὁ ὁποῖος τοῦ εἶχε χάσει μιὰ γερὴ γροθιά.

Ὁ Τάργκα τρέχει μέσα στὴν καλύβα. Δεμένη σὲ μιὰ γωνιὰ εἶναι ἡ Μαλόα. Ἡ ὄμορφη κοπέλλα βάζει φωνὲς χαρᾶς βλέποντας τὸν ἀγαπημένο της. Γρήγορα, τὸ ἀτρόμητο Ἑλληνόπουλο κόβει μὲ τὸ μαχαίρι του τὶς κληματίδες, μὲ τὶς ὁποῖες τὴν εἶχε δέσει ὁ Καλούγκα.

Ἡ χαρὰ τῆς Μαλόα ἦταν μεγαλύτερη ὅταν εἶδε τὸν Τάργκα, γιατί ἀκούγοντας τοὺς πυροβολισμοὺς, εἶχε τρομάξει νομίζοντας ὅτι ὁ Καλούγκα εἶχε σκοτώσει τὸν ἀγαπημένο της. Πετάγεται ὄρθια καὶ βγαίνει μὲ τὸν Τάργκα ἔξω ἀπὸ τὴν καλύβα.

Ἐξω περιμένουν ὁ Ἄτσίδας μὲ τὸν Σάμπα, ποὺ ἔχει κιόλας τὸ ἓνα μάτι πρησμένο.

— Ἐφυγε ὁ Καλούγκα; ρωτᾶει ἡ Μαλόα.

— Ἐμένα φταίει, κύριος Μαλόα, λέει ὁ Ἄτσίδας, ποὺ καταλαβαίνει ὅτι ἀπὸ τὴν ἀτζαμοσύνη του τοὺς ξέφυγε ὁ Καλούγκα. “Ὁμως ἐμένα πιάνει — πιάνει Καλούγκα καὶ... γρρρ!

— Δὲ φταίει ὁ Ἄτσίδας, λέει ὁ Τάργκα. Μοῦ ἔσωσε τὴ ζωὴ. Δὲ φταίει, γιατί αὐτὸς ὁ Καλούγκα εἶναι δαίμονας σωστός.

Σωπαίνει γιὰ λίγο. “Υστερα συνεχίζει:

— Μὰ σοῦ δίνω τὸ λόγο μου, ὅτι ἢ ἐγὼ ἢ αὐτὸς θα λείψῃ. Μεῖνε ὅμως ἡσυχῃ, γιατί ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀπὸ ἐκείνους, ποὺ μπορεῖ νὰ βγάλῃ ἀπὸ τὴ μέση ὁ Καλούγκα!

— Τί θὰ γίνῃ τώρα; ρωτάει ἡ Μαλόα.

— Θὰ τὸν στρώσουμε στὸ κυνήγι. Ἔχω σκοπὸ νὰ μὴν τὸν ἀφήσω οὔτε μιὰ στιγμή νὰ σταθῇ στὰ πόδια του. Ἐλάτε μαζί μου!

Καὶ ὁ Τάργκα, ἀκολουθούμενος ἀπὸ τοὺς ἄλλους τρεῖς, ὁρμάει πρὸς τὸ μέρος ποὺ εἶχε ἐξαφανισθῆ ὁ Καλούγκα.

Τὰ ἴχνη του εἶναι εὐδιάκριτα. Οἱ τέσσερις φίλοι τὰ ἀκολουθοῦν βαδίζοντας γρήγορα.

Προχωροῦν ἔτσι καμμιὰ ὥρα, ὅταν φτάνουν στὶς ὄχθες ἐνὸς ποταμοῦ. Ὁ Καλούγκα, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὰ ἴχνη τῶν ποδιῶν του, ἔχει ἀκολουθήσει τὴν ὄχθη.

Πάνω στὰ ἴχνη του προχωροῦν κι' οἱ διῶκτες του. Χίλια περίπου μέτρα πιὸ κάτω σταματοῦν, γιατί ἐκεῖ σταματοῦν καὶ τὰ ἴχνη τοῦ Καλούγκα.

— Ἔχει περάσει ἀπέναντι μὲ πιρόγα!, λέει μ' ἀπογοήτευσί ἡ Μαλόα.

— Πρέπει νὰ περάσουμε κι' ἐμεῖς, ἀπαντάει ὁ Τάργκα.

— Πῶς ὅμως; Κολυμπῶντας δὲν μπορούμε, γιατί ὅλα αὐτὰ τὰ ποτάμια εἶναι γεμάτα κροκόδειλους.

Ὁ Τάργκα μένει γιὰ λίγο σκεπτικός. Κυττάζει μιὰ πρὸς τὰ πάνω τὸ ποτάμι καὶ μιὰ πρὸς τὰ κάτω.

— Ἐλάτε μαζί μου!, λέει ξαφνικά. Σ' αὐτὸ τὸ ποτάμι ὑπάρχει πιὸ κάτω ἓνα πέρασμα.

Ὅλοι ξεκινοῦν γρήγορα.

Μισὸ χιλιόμετρο πιὸ κάτω σταματοῦν. Στὸ σημεῖο αὐτὸ τὸ ποτάμι στενεύει ἀπότομα. Ἄν ἔμπαινε κανεὶς μέχρι τὴ μέση στὸ νερό, μπορούσε νὰ περάσει. Ὁ κίνδυνος ἦταν μόνο μήπως φανῆ κανένας κροκόδειλος.

— Ἄλλος τρόπος δὲν ὑπάρχει, λέει ὁ Τάργκα. Θὰ περάσουμε κι' ὅ,τι γίνῃ ἄς γίνῃ. Ἐτοιμάστε ὅλοι τὰ τόξα καὶ τὰ μαχαίρια σας. Ἄν φανῆ κροκόδειλος, θὰ δώσουμε μάχη. Τί νὰ γίνῃ;

Πρῶτος προχωρεῖ ὁ Τάργκα, ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὴ Μαλόα. Πίσω τους ἔρχεται ὁ Ἀτσίδας καὶ τελευταῖος ὁ Σάμπα. Οἱ δυὸ πρῶτοι ἔχουν περάσει στὴν ἀπέναντι ὄχθη κιόλας κι' εἶναι ἕτοιμος νὰ βγῆ κι' ὁ Ἀτσίδας, ὅταν τὸ μάτι του παίρνει ἓναν κροκόδειλο.

— Ὦχ!, κάνει. Κοροκόντειλο φάει - φάει Μικρόβιος!

Πράγματι ὁ Σάμπα εἶναι στὴ μέση τοῦ ποταμοῦ κι' ὁ κροκόδειλος πλησιάζει. Ὁ Ἀτσίδας κρατᾶει κιόλας τὸ φυσοκάλαμό του. Ἐνα βέλος βρίσκει τὸν κροκόδειλο στὸ δεξιὸ μάτι. Ὁ πόνος κάνει τὸ θηρίο τρομερό...

Τὴν ἴδια στιγμή ἡ Μαλόα ρίχνει ἓνα βέλος στὸ ἄλλο μάτι τοῦ κροκόδειλου. Τυφλὸ τὸ ἔρπετό τώρα, στριφογυρίζει σὰν τρελλὸ ἀπὸ τὸν πόνο. Ὁ Σάμπα ἔχει πλησιάσει κιόλας τὸν Ἀτσίδα, ποὺ ἀρπάζοντάς τον ἀπὸ τὸ σβέρκο, τὸν πετάει στὴν ξηρά. Μὲ δυὸ πηδήματα βγαίνει κι' αὐτός.

— "Άλλος φορά, κύριος Τάργκα, λέει, έσένα παίρνει βάρκας, περνάει ποτάμι.

— Θα φροντίσω, 'Ατσίδα, άπαντάει γελώντας ο Τάργκα.

— 'Από πού θα πάμε τώρα; ρωτάει η Μαλόα.

— Θα γυρίσουμε προς τὰ έπάνω, στο σημείο που πέρασε ο Καλούγκα. 'Από εκεί θα ακολουθήσουμε τὰ ίχνη του.

'Ανεβαίνουν τώρα προς τὸ πάνω μέρος του ποταμού. Για μιὰ στιγμή ο Σάμπα, που προχωρεί μπροστά, διακρίνει ίχνη ποδιών.

— 'Έδω βγήκε!, φωνάζει στον Τάργκα.

'Ο Τάργκα πλησιάζει. Τὰ σουβλερά πόδια του Καλούγκα διακρίνονται καθαρά.

— Θα ακολουθήσουμε τὰ ίχνη αυτά, λέει ο Τάργκα. Κι' όπου μάς βγάλουν.

Ξεκινούν έτσι, ακολουθώντας τὰ ίχνη του Καλούγκα.

"Υστερα από μισή ώρα στέκονται. Τώρα μαζί με τὰ ίχνη του Κυρίου τῶν 'Αετῶν, διακρίνουν κι' άλλα πολλά. 'Ασφαλῶς θα είναι τίποτα μαύροι κάτω από τὶς διαταγές του. 'Ο Τάργκα κάνει νόημα νὰ σταθοῦν. Πρέπει νὰ προχωροῦν με περίσκεψη για νὰ μὴν πέσουν σὲ καμμιά παγίδα.

Προχωροῦν σκυφτά, προσεκτικά. Πίσω από μερικούς ύψηλούς, πυκνούς θάμνους ακούνε φωνές. Στέκονται.

Σὲ μιὰ στιγμή οἱ φωνές σταματοῦν. Τὰ τύμπανα ακούγονται νὰ χτυποῦν.

'Ο Τάργκα ακούει τοὺς ἤχους.

— 'Ο Μέγας Καλούγκα, λένε τὰ τύμπανα, θέλει ζωντανὸ ἢ νεκρὸ τὸν "Έλληνα Κυρίαρχο τῆς Ζούγκλας. Προστάζει ὅλους τοὺς γενναίους 'Ιμπάρα νὰ ξεκινήσουν για τὸ μέρος που μένει ο Τάργκα. Νὰ μὴ γυρίσουν ἂν δὲν φέρουν τὸ κεφάλι του "Έλληνα... 'Ο Μέγας Καλούγκα θέλει...

— Λίγο δύσκολο εἶναι νὰ τοῦ πᾶνε τὸ κεφάλι μου, ψιθυρίζει χαμογελώντας ο Τάργκα. "Όμως μὴν κινηθῆ κανένας σας. Θα παρακολουθήσουμε τὶς κινήσεις τους.

Πράγματι, δὲν περνᾶ ἀρκετὴ ὥρα κι' ὅλοι οἱ 'Ιμπάρα, ὠπλισμένοι με δόρατα κι' ο ἕνας πίσω ἀπ' τὸν ἄλλο, ξεκινοῦν. Περνοῦν μπροστά ἀπὸ τοὺς τέσσερις φίλους, που εἶναι κρυμμένοι στους θάμνους, χωρὶς νὰ τοὺς ἀντιληφθοῦν.

Μόλις περνοῦν ο Τάργκα, ο 'Ατσίδας, ἢ Μαλόα κι' ο Σάμπα σηκώνονται. 'Αθόρυβα τοὺς ακολουθοῦν.

— 'Εμένα σπάζει - σπάζει πολὺς κεφάλος, ψιθυρίζει ο 'Ατσίδας, που καθὼς βρίσκει ἕνα χοντρὸ κλαδὶ δέντρου σπασμένο χάμω, σκύβει καὶ τὸ παίρνει. Κύριος Τάργκα, ἐμᾶς περπατάει πολὺς ἀκόμα; "Όκι σπάζει κεφάλος τώρα;

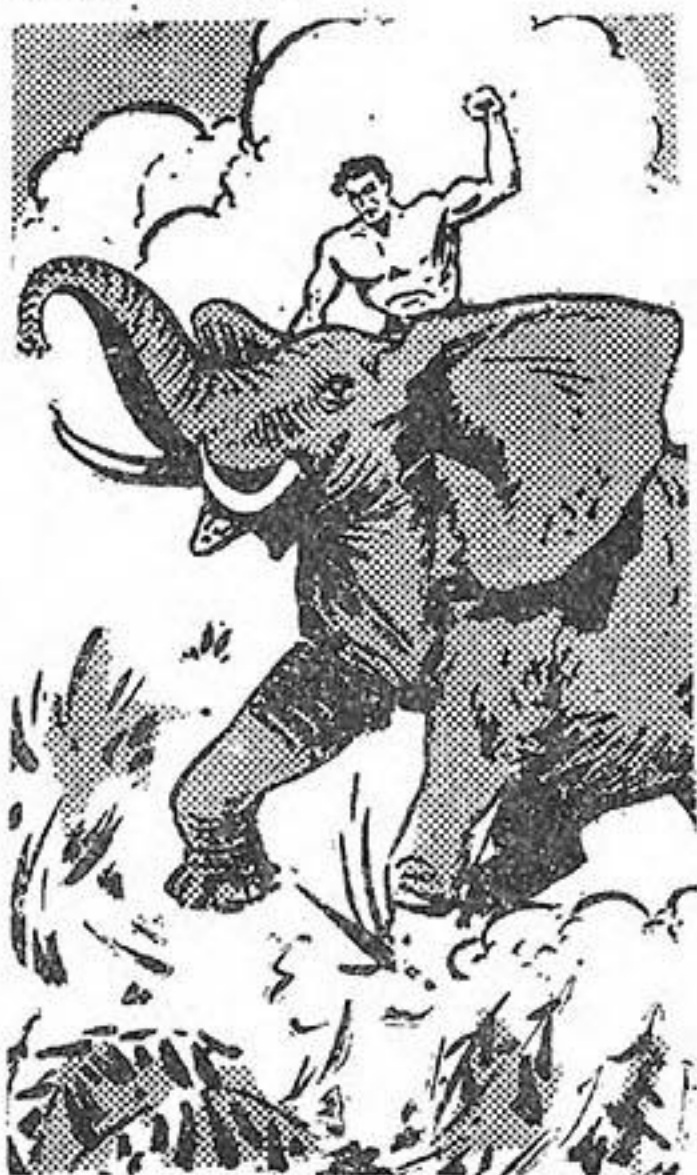
'Η Μαλόα του κάνει νόημα νὰ ἔχη ὑπομονή κι' ο 'Ατσίδας δαγκώνει τὸ χαλκᾶ του.

Σίγουρα ο Τάργκα ἔχει κάποιο σχέδιο. Πρῶτα - πρῶ

τα είναι βέβαιος ότι οί 'Ιμπάρα θα σταθούν κάπου να περιμένουν τον Καλούγκα να τους οδηγήσει ή να τους δώσει διαταγές. Κι' ο Τάργκα θέλει τον Καλούγκα κι' όχι τους 'Ιμπάρα...

Όταν φτάνουν στην όχθη του ποταμού, οί 'Ιμπάρα σταματούν και κάθονται χόμω. Ο Τάργκα καταλαβαίνει ότι περιμένουν πιρόγες να τους περάσουν απέναντι. Φαίνεται πως έχουν ειδοποιήσει άλλους δικούς τους γι' αυτή τη δουλειά.

Πράγματι, δέν περνά πολλή ώρα και φαίνονται καμμιὰ δεκαριά πιρόγες. Σε κάθε μιὰ υπάρχουν από δυο μαύροι 'Ιμπάρα.

Και ο Τάργκα έφορμά καβάλλα στον Ζούμπο!

Οί άλλοι 'Ιμπάρα επιβιβάζονται ένας - ένας στις πιρόγες που ξεκινούν.

— 'Ετοιμαστήτε, λέει ο Τάργκα. Πρώτα - πρώτα θα κρυφτήτε καλά. 'Εσύ, 'Ατσίδα, με το φυσοκάλαμό σου θα περιλάβης αυτούς που είναι στις πύο μπροστινές πιρόγες. Η Μαλόα τις άλλες δυο και ο Σάμπα άλλες δυο. Τις υπόλοιπες τις αναλαμβάνω εγώ.

— 'Εμένα θέλει σπάζει - σπάζει κεφάλος!, λέει με δυσσάρεσκεια ο 'Ατσίδας.

— Μην ανησυχής, απαντάει ο Τάργκα, γιατί στη σαστιμάρα τους θα γυρίσουν πίσω και θα βγούν έξω. Έχεις τότε καιρό να σπάσης όσα κεφάλια θέλεις. Τώρα πηγαίνετε να πιάσετε τις κατάλληλες θέσεις, αρκετά μακριά ο ένας από τον άλλο. Μόλις ακούσετε από μένα μιὰ κραυγή τσακαλιού, θ' αρχίσετε να ρίχνετε.

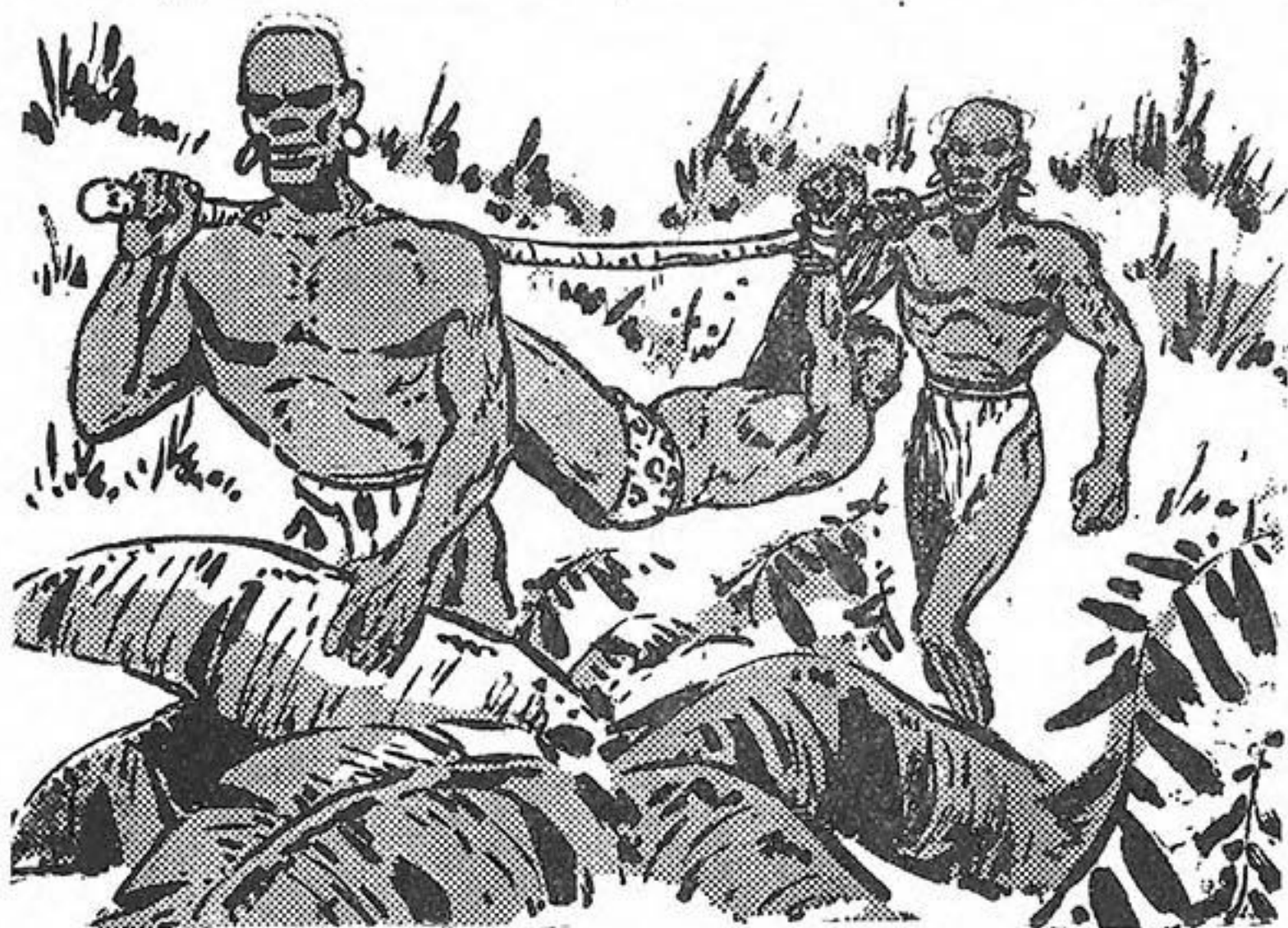
Ο 'Ατσίδας απομακρύνεται. Βρίσκει ένα δέντρο, γύρω στο οποίο υπάρχουν θάμνοι και χώνεται πίσω απ' αυτούς. Βγάζει το φυσοκάλαμό του.

Πιο πάνω ο Σάμπα έχει τεντωμένο το τόξο του. Το ίδιο λίγο πιο πέρα κι' η Μαλόα.

Ξαφνικά ακούγεται μιὰ κραυγή τσακαλιού.

ΚΕΦ. 8. Όπου ο 'Ατσίδας κάνει θραύσι στα κεφάλια των 'Ιμπάρα.

Ενας 'Ιμπάρα, που στέκεται όρθιος στο μπροστινό μέρος μιὰς πιρόγας, πέ-

Κουβαλοῦν τὸν Ἀτσιίδα, τὸν κωμικό χοντρὸ νέγρο, δέμένο χεροπόδα-
ρα σ' ἓνα μεγάλο κλαδί!

φτει ἀνάσκελα στὸ νερό. Ἀ-
πὸ μιὰ ἄλλη πιρόγα πέφτει
δεύτερος... ὕστερα τρίτος...
τέταρτος.

Πανικὸς κυριεύει τοὺς Ἰμ-
πάρα.

Ὁ Ἀτσιίδας μὲ τὸ φυσο-
κάλαμό του δὲν σταματᾷ
στιγμῇ. Τὸ ἴδιο κι' ὁ Σάμ-
πα. Ἡ Μαλόα κάνει θαύμα-
τα. Ὅσο γιὰ τὸν Τάργκα κά-
θε βέλος του βρίσκει τὸ στό-
χο του ἀλάνθαστα.

Στὸ μεταξύ γύρω ἀπὸ
τις πιρόγες ἔχει μαζευτῆ πλῆ-
θος κροκόδειλων. Τὰ εἶδεχθῆ
ἀμφίβια ποὺ ἔχουν μυρισθῆ
λεία, γυρίζουν γύρω ἀπὸ τις
πιρόγες μὲ ἀνοιχτὸ τὸ φοβε-
ρὸ ρύγχος τους.

Αὐτοὶ ποὺ κωπηλατοῦν
στὶς πιρόγες, κάνουν τώρα

ἀνάποδα. Θέλουν νὰ γυρί-
σουν τὸ συντομώτερο στὴν
ξηρά. Ἀλλοιῶς, καταλαβαί-
νουν ὅτι εἶναι χαμένοι. Ἄν
γλυτώσουν ἀπὸ τὰ μυστη-
ριώδη βέλη, ποὺ τοὺς χτυ-
ποῦν ἀπ' ὅλες τις μεριές, δὲν
θὰ γλυτώσουν ἀπὸ τοὺς κρο-
κόδειλους, ποὺ περιμένουν μ'
ἀνοιχτὰ στόματα τῆ λεία
τους.

Βλέποντας ὁ Ἀτσιίδας ὅτι
οἱ πιρόγες γυρίζουν πρὸς
τὴν ὄχθη, ἀφήνει τὸ φυσοκά-
λαμό του κι' ἀρπάζει τὸ ρό-
παλο. Ὁ Τάργκα πλησιάζει
τῆ Μαλόα.

— Ἐσὺ κάθησε ἐδῶ, τῆς
λέει. Μὴν ἀνακατωθῆς σ' ὅ,τι
γίνῃ. Ἄλλωστε, ἐμεῖς οἱ
τρεῖς φτάνουμε καὶ μὲ τὸ πα-
ραπάνω γιὰ νὰ διαλύσουμε

όλους αυτούς του παλληκαράδες...

Ἡ πρώτη πιγόγα, με καμμιὰ δεκαριά μαύρους Ἰμπάρα, ἔχει κιόλας φτάσει στὴν ὄχθη. Οἱ ἐπιβάτες της βγαίνουν ἀκριβῶς στὸ μέρος ποὺ περιμένει ὁ Ἀτσιδάς με τὸ ρόπαλό του.

Ὁ πρῶτος Ἰμπάρα, ποὺ ἔχει πηδήσει στὴ στεριά, κάνει νὰ προχωρήσει, ὅποτε ἕνα «πάνγκ!» ἀκούγεται καὶ τὸ κεφάλι του ἀνοίγει σὰν ρόδι παραγινωμένο. Ὅσο ν' ἀντιληφθῆ ὁ ἄλλος ποὺ ἐρχόταν πίσω του τί εἶχε συμβῆ, δεύτερ «πάνγκ!» ἀκούγεται.

Κι' ὁ Ἀτσιδάς βγαίνει ἀπὸ τοὺς θάμνους κι' ἀρχίζει νὰ περιφέρει γύρω τὸ φοβερό του ρόπαλο. Δὲν ἀκούει κανεὶς παρὰ τὸν ξερὸ κρότο τοῦ ρόπαλου καὶ τὰ οὐρλιαχτὰ τῶν Ἰμπάρα.

Πιο κάτω ὁ Τάργκα ἔχει ἀνοίξει δικό του πανηγύρι. Ὁ ἀτρόμητος Ἕλληνας δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ρόπαλο. Οἱ δυὸ σιδερένιες γροθιές του εἶναι πολὺ καλύτερες ἀπ' αὐτό.

Ἔτσι, ὅταν ὁ πρῶτος Ἰμπάρα ἔρχεται πρὸς τὸ μέρος του δέχεται μιὰ γερὴ γροθιά στὸ σαγόνι καὶ πέφτει σὰν σακκὶ με ἄμμο κάτω. Ἐνας δεύτερος ἀρπάζει μιὰ γερὴ στὸ στομάχι καὶ διπλώνεται στὰ δυὸ, μὴ προλαβαίνοντας νὰ κἀνη οὔτε «κίχ»! Ἐνας ἄλλος, ποὺ δοκιμάζει νὰ ἀμυνθῆ, τρώει μιὰ γερὴ στὸ στήθος, ἔτσι ποὺ πέφτοντας κάνει σὰν χαλασμένη φουσαρμόνικα «φφρού!».

Ὁ Σάμπα, ποὺ καταλα-

βαίνει ὅτι στὸ παιγνίδι αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ πάρη μέρος, γιατί ἔτσι ὅπως εἶναι κοντόσωμος δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ καταβάλη τοὺς ὑψηλόσωμους Ἰμπάρα, κάθεται στὴ θέσι του καὶ δουλεύει ἀράδα τὸ τόξο του με τὰ δηλητηριασμένα βέλη.

Μόνο ἡ Μαλόα δὲν παίρνει μέρος στὴ συμπλοκή. Κάθεται καὶ παρακολουθεῖ τί γίνεται. Εἶναι ὅμως ἔτοιμη νὰ ἐπέμβῃ στὸν παραμικρὸ σημεῖο κινδύνου ὁποιοδήποτε ἀπὸ τοὺς δικούς της.

Γιὰ μιὰ στιγμή, ἕνας Ἰμπάρα, τρέχοντας πανικόβλητος, βρίσκεται μπροστά της. Πρὶν ἢ κοπέλλα τραβήξῃ τὸ μαχαίρι της, ὁ Ἰμπάρα κάνει μεταβολὴ καὶ τὸ βάζει στὰ πόδια. Μὰ κατὰ κακὴ του τύχη πέφτει πάνω στὸν Ἀτσιδά, ποὺ σηκώνοντας τὴ χερούκλα του, τοῦ κοπανάει μιὰ στὴ μύτη τόσο δυνατῆ, ὥστε ὁ μαύρος κλονίζεται. Ὁ Ἀτσιδάς τοῦ χώνει τότε μιὰ γερὴ κλωτσιὰ στὰ πισινὰ κι' ὁ Ἰμπάρα πέφτει με τὰ μούτρα στὸ νερὸ τοῦ ποταμοῦ. Μὰ φαίνεται ὅτι ἡ ἀτυχία του εἶναι μεγάλη γιατί, καθὼς πέφτει στὸ νερό, ἕνας πελώριος κροκόδειλος τὸν ὑποδέχεται.

Ἀπ' ὅλη τὴν ὁμάδα τῶν Ἰμπάρα ποὺ εἶχε ἐκστρατεύσει γιὰ νὰ... ἐξοντώσῃ τὸν Τάργκα, δὲν γλυτώνουν παρὰ μόνον πέντε - ἕξη. Μὰ κι' αὐτοὺς δὲν ἔχει σκοπὸ νὰ τοὺς ἀφήσῃ ἡσυχους ὁ Τάργκα. Φωνάζει τοὺς φίλους του:

— Ὅλοι μαζί μου πίσω

τους! Θα πάνε κατ' εὐθείαν στὸν Καλούγκα! Σ' αὐτὸν θα πάμε καὶ μεῖς! Γρήγορα!

“Ολοὶ τὸν ἀκολουθοῦν. Ὁ Ἀτσίδας, ποὺ εἶχε πιάσει ἕναν Ἰμπάρα ἀπὸ τὸ πόδι, μὴ προλαβαίνοντας νὰ τὸν χτυπήσει, τὸν σέρνει ἀπὸ τὸ πόδι καθὼς τρέχει. Ὁ μαῦρος βγάζει ἄγρια οὐρλιαχτά, καθὼς χτυπάει τὸ κεφάλι του καὶ τὸ σῶμα του στὸ ἔδαφος.

— “Αφησέ τον, φωνάζει ὁ Τάργκα, γιατί μέ τις φωνές του θα μάς πάρουν εἶδησι.

Ὁ Ἀτσίδας τὸν ἀφήνει, ἀλλὰ στέκεται γιὰ μιὰ στιγμή καὶ πηδῶντας πάνω στὴν κοιλιά τοῦ Ἰμπάρα, χορεύει γιὰ λίγα δευτερόλεπτα!

“Ἐπειτα τρέχει ἀκολουθώντας τοὺς ἄλλους.

Εἶναι εὐκόλο νὰ παρακολουθήσουν τοὺς πανικόβλητους Ἰμπάρα, γιατί αὐτοὶ καθὼς τρέχουν, ἀδιαφοροῦν ἂν θ' ἀφήσουν ἢ ὄχι ἴχνη. Τὰ σπασμένα κλαδιά τῶν θάμνων δείχνουν καθαρά ἀπὸ ποῦ περνοῦν.

Ὁ Τάργκα εἶναι βέβαιος ὅτι οἱ Ἰμπάρα τρέχουν νὰ βροῦν τὸν Καλούγκα, γιὰ νὰ τοῦ ἀναγγεῖλουν τί συμφορὰ ἔπαθαν.

Κι' αὐτὸ θέλει ὁ Τάργκα. Ν' ἀνακαλύψει τὸ νέο κρησφύγετο τοῦ Καλούγκα, τοῦ πράσινου χαλαστή.

Πράγματι, ὕστερα ἀπὸ ὦρα, ὁ Τάργκα καταλαβαίνει ὅτι ἔφθασαν στὸ κρησφύγετο τοῦ Κυρίου τῶν Ἀετῶν. Κά-

νει νόημα στοὺς ἄλλους νὰ σταθοῦν.

Πίσω ἀπὸ τὰ δέντρα ἀκούγονται φωνές. Ὁ Ἀτσίδας, ὁ Σάμπα κι' ἡ Μαλόα δὲν καταλαβαίνουν, μὰ ὁ Τάργκα ποὺ ξέρει τὴ γλώσσα τῶν Ἰμπάρα — ξέρει ὅλες σχεδὸν τὶς γλώσσες τῶν μαύρων τῆς ζούγκλας — καταλαβαίνει πολὺ καλά.

Οἱ Ἰμπάρα διηγοῦνται στὸν Καλούγκα τί συνέβη στὶς πιρόγες τους κι' ὅταν βγήκαν στὴν ξηρά. Ὁ Καλούγκα ἀκούει τὴ διήγησί τους καὶ κάθε τόσο βγάζει κι' ἀπὸ ἕνα βρυχηθμὸ ὀργῆς καὶ λύσσας.

“Ὡστε τὰ σχέδιά του γιὰ τὴν κατάκτησι τῆς ζούγκλας ναυαγοῦν χάρις σ' αὐτὸν τὸν Ἕλληνα, τὸν Τάργκα, τὸν Κυρίαρχο τῆς Ζούγκλας! Αὐτὸ εἶναι ἀδύνατο νὰ τὸ χωνέψει ὁ Καλούγκα.

Ὁ Τάργκα ψιθυρίζει στοὺς δικούς του.

— Μαζί μου κι' οἱ τέσσερις πάνω στὸν Καλούγκα! Γρήγορα, πρὶν μάς φύγη!

Κι' οἱ τέσσερις ὀρμοῦν πρὸς τὸ μέρος ποὺ ἀκούγονται οἱ ὀμιλίες.

Βλέποντάς τους ξαφνικὰ καὶ τοὺς τέσσερις νὰ ὀρμοῦν πρὸς τὸ μέρος του, ὁ Καλούγκα καταλαβαίνει ὅτι τὴν ἔχει ἄσχημα. Δὲν μπορεῖ νὰ βασισθῆ στοὺς Ἰμπάρα, γιατί αὐτοὶ μόλις βλέπουν τοὺς ἀντιπάλους τους, τὸ βάζουν στὰ πόδια καὶ γίνονται ἄφαντοι!

Μιὰ λύσι ὑπάρχει γιὰ τὸν Κύριο τῶν Ἀετῶν: Ἡ φυγή!

Νὰ φύγη προστατευόμενος ἀπὸ τοὺς ἀετοὺς του. Μὰ τούτη τὴ φορά ὁ Τάργκα εἶναι ἀποφασισμένος νὰ ἀψηφήσῃ τὰ πάντα.

Ὁ Καλούγκα τὸ βάζει στὰ πόδια. Τὴν ἴδια στιγμή τρεῖς ἀετοὶ φαίνονται στὸν οὐρανό. Δὲν ἀργοῦν ὅμως δυὸ ἀπ' αὐτοὺς νὰ πέσουν κάτω, χτυπημένοι ἀπὸ δυὸ βέλη τοῦ Ἀτσιδάς καὶ τοῦ Σάμπα. Μὰ, τὴν ἴδια στιγμή, ἄλλοι δυὸ ἀετοὶ φαίνονται στὸν οὐρανό.

— Ἀπὸ δῶ!, φωνάζει ὁ Τάργκα κυνηγώντας τώρα τὸν Καλούγκα μέσα ἀπὸ τὰ δέντρα, ὅπου δὲν μποροῦν νὰ χωθοῦν οἱ ἀετοί.

Ὁ Καλούγκα, ποὺ καταλαβαίνει ὅτι ἡ σωτηρία του ἔγκειται στὸ νὰ πηγαίνη διαρκῶς πρὸς τὸ ξέφωτο, τρέχει ἀκολουθώντας τὴν ὄχθη τοῦ ποταμοῦ.

Μὰ ὁ Τάργκα δὲν ξεγελιέται. Προχωρεῖ μὲ τοὺς φίλους του πίσω καὶ πλάϊ στὸν Καλούγκα, χωρὶς νὰ βγσίνη ἀπὸ τὰ δέντρα.

Ὁ Ἀτσιδάς τρέχει δαγκώνοντας τὸ χαλκᾶ του, ἐνῶ πίσω του ἀκολουθοῦν ἡ Μαλόα μὲ τὸν Σάμπα.

Τὸ ἄγριο κυνηγητὸ συνεχίζεται. Τὸ ἀτρόμητο Ἑλληνόπουλό εἶναι ἀποφασισμένο νὰ δώσῃ μιὰ καὶ καλὴ τέλος στὴν ἐγκληματικὴ δρᾶσι τοῦ Κυρίου τῶν Ἀετῶν.

Τρέχουν τώρα πρὸς τὰ κάτω, πλάϊ στὴν ὄχθη τοῦ ποταμοῦ. Ὁ Τάργκα κόβει λίγο τὸ δρόμο του καὶ περιμένει νὰ τὸν φτάσουν οἱ ἄλλοι.

— Πιάμε γιὰ τοὺς καταρράκτες τοῦ ποταμοῦ!, λέει. Πρέπει νὰ ζώσουμε γιὰ καλὰ τὸν Καλούγκα.

Καὶ τοὺς λέει γρήγορα τὸ σχέδιό του. Αὐτὸς θὰ προχωροῦσε ἀπὸ ἓνα μονοπάτι γρήγορα πρὸς τὸ μέρος τῶν καταρρακτῶν, ὥστε νὰ βρεθῇ μπροστὰ στὸν Καλούγκα. Ὁ Ἀτσιδάς θὰ ἔτρεχε νὰ βρεθῇ πλάϊ του, ἐνῶ ἡ Μαλόα μὲ τὸν Σάμπα πίσω του.

Ἔτσι ὁ Κύριος τῶν Ἀετῶν, ἀποκλεισμένος ἀπὸ τρεῖς μεριές δὲν μπορούσε νὰ φύγη, γιὰτὶ ἀριστερά του θὰ ἦταν οἱ καταρράκτες. Ἐκτὸς ἂν ἀποφάσιζε νὰ πέσῃ μέσα στοὺς καταρράκτες, ὅποτε ὁ θάνατός του θὰ ἦταν σίγουρος.

Ἔτσι καὶ γίνεται. Ὁ Τάργκα τρέχει μπροστὰ ἀπὸ τὸν Καλούγκα, ἀκολουθώντας ἓνα σύντομο μονοπάτι. Οἱ ἄλλοι κάνουν ὅπως τοὺς εἶπε.

Καθὼς τρέχει, ὁ Καλούγκα φτάνει στοὺς καταρράκτες ποὺ πέφτουν μὲ τρομακτικὸ θόρυβο σὲ βάθος τριάντα σχεδὸν μέτρων, ὅταν βλέπη μπροστὰ του τὸν Τάργκα. Ἐτοιμάζεται νὰ στρίψῃ πρὸς τὰ δεξιά, ὅταν τὸ μάτι του παίρνει τὸν Ἀτσιδά μ' ἓνα πελώριο ρόταλο στὸ χέρι. Πίσω του βλέπει τὴ Μαλόα καὶ τὸν Σάμπα.

Καταλαβαίνει ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ τὰ βγάλῃ πέρα. Μόνη ἐλπίδα εἶναι οἱ ἀετοὶ του, ἀλλὰ τὸ μέρος εἶναι πυκνοφυτεμένο κι' ἂν τὰ ὄρνεα θελήσουν νὰ μπλεχτοῦν μέσα στὴν πυκνὴ αὐτὴ βλάστη-

σι, αυτό θα σημάνη τὸ τέλος τους.

“Άλλη λύσι δὲν ὑπάρχει. Ὁ Καλούγκα στρίβει ἀριστερὰ καὶ μ’ ἓνα πήδημα πέφτει στὸ νερό!...

Τὰ παφλάζοντα νερὰ τοῦ καταρράκτη τὸν παρασύρουν στὴ φοβερὴ δίνη τους...

— Καλὸς ταξίντι!, φωνάζει ὁ Ἄτσίδας.

— Θαρρῶ πὼς ἡσυχάσαμε ἀπὸ τὸ τέρας αὐτό!, λέει ἡ Μαλόα.

“Ἐχουν ὅμως ἀλήθεια ἡσυχάσει; Σκοτώθηκε πραγματικὰ ὁ Καλούγκα πέφτοντας στὸν καταρράκτη;

ΤΕΛΟΣ

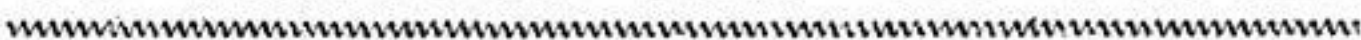
Πρώτοτυπο Ἑλληνικὸ κείμενο ὑπὸ ΘΑΝΟΥ ΑΣΤΡΙΤΗ
Ἀπαγορεύεται ἡ ἀνατύπωσις. Ἀποκλειστικότης «Ἑπερανθρώπου».

“Ἐνα τεῦχος ποὺ θὰ σὰς μείνη ἀλησμόνητο
τὸ τεῦχος τοῦ «Τάργκα»

20

Στὸ τεῦχος αὐτὸ ὁ Καλούγκα, ὁ Κύριος τῶν Ἄετῶν, κάνει μιὰ τελευταία ἀπόπειρα νὰ ἐξοντώσῃ τὸ Ἄτρώμητο Ἑλληνόπουλο καὶ τοὺς συντρόφους του! Αὐτὴ τὴ φορὰ συνοδεύεται ἀπὸ τερατώδεις βοηθοὺς, ποὺ βάζουν σὲ ἔσχατο κίνδυνο θανάτου τοὺς ἥρωές μας!

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΡΑΣ

Ὁ Τάργκα ὅμως μάχεται μὲ ἀνδρεία καὶ κατορθώνει νὰ δώσῃ ἓνα τέλος στὴν ἐγκληματικὴ σταδιοδρομία τοῦ τρομεροῦ Καλούγκα καὶ νὰ ἀπαλλάξῃ ἔτσι γιὰ πάντα τὴ Ζούγκλα ἀπὸ τὸ ἀποτρόπαιο αὐτὸ κτῆνος!

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΡΑΣ

Ἐνα ἀριστουργηματικὸ τεῦχος, ποὺ ἀποτελεῖ σταθμὸν στὴν καταπληκτικὴ ἱστορία τοῦ Τάργκα, τοῦ Προστάτη τῆς Ζούγκλας!

ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΤΟΥ ΑΤΣΙΔΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΟΝΤΟΣΤΟΥΠΗ

Κύριος Κοντοστούπος,

Ἐσὺ ὄκι ἐντάξει - ἐντάξει! Ἐγκὼ τέλει φίλο ἐσένα εἶναι, ἐσὺ τέλει εἶναι ὀχτρὸ ντικό μου! Ἐγκὼ λέει - λέει καλὸς κουβέντος ἐσένα, ἐσὺ λέει - λέει κακὸς κουβέντος! Ἐγκὼ πῶς σταματήση ἐσένα, κάνει ἐσένα ὄκι μιλάει κακὸς ἐμένα;

Ἐγκὼ λέει ἐσένα κάνει μονομαχίος ἐμένα - ἐσένα! Σκοτώσει ντύο τζαρκάντις, ἕνα πάρει ἐσένα, ἕνα πάρει ἐμένα! Ἐγκὼ φάει - φάει αὐτὸ πρῶτο, νικήση! Ἐσὺ φάει - φάει ντεύτερο, ντούλος γίνη τὸ πρῶτο!

Ἄν αὐτὸ ὄκι ἀρέση ἐσένα, τότες κάνει ἄλλος μονομαχίος! Πέσει - πέσει ἐμένα - ἐσένα μέσα νερός ποτάμι, παλεύει - παλεύει! Ὅποιος ὄκι πνιγῆ, νικητῆς εἶναι! Ὅποιος πνιγῆ, ντούλος γίνη στὸ ἄλλος!

Ὅκι, ὄκι! Ἐγκὼ βλάκας εἶναι! Πῶς γίνη ντούλος, ἀφοῦ πνιγμένο εἶναι; Ὅποιος πνιγῆ, γίνη φαγητὸς στὸ κοροκόντειλος, φάει - φάει αὐτό!

Ἀρέσει ἐσένα αὐτό, Κοντοστούπος; Ὅκι αὐτὸ ἀρέσει ἐσένα, ἐσὺ ντειλὸ εἶναι, φοβιτσιάρος εἶναι, ἐγκὼ ὄκι λέει ἐσένα ἄντρας εἶναι! Ἐσὺ γυναικὸς εἶναι, ἐσὺ φουστάνις πρέπει φοράει, ματζι Ἐλχίνα-Μελχίνα πλένει πιάτος μέσα κουτζίνα!

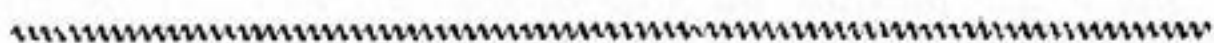
Ἐγκὼ περιμένει ἐσένα κάνει μονομαχίος!

Ἐγκὼ ὄκι φίλο ντικό σου
ΑΤΣΙΝΤΑΣ

ΚΑΘΗΚΟΝ ΟΛΩΝ ΣΑΣ ΕΙΝΑΙ ΝΑ
ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΣΑΣ

Καινούργιος κίνδυνος απειλεί τὴ Γῆ! Ἀπίθανα
τέρατα πλημμυρίζουν τὴν Ἀμερικὴ καὶ τὴν Εὐρώπη!
Γιγάντιοι δράκοι γεννημένοι

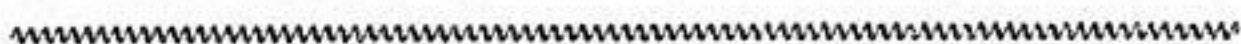
ΣΤΟ ΑΣΤΡΟ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ

Κολοσσιαία ἄντα μὲ τεράστια δόντια καὶ γύχια!
Αἰμοδιψῆ πλάσματα μὲ μακρὺς οὐρές, ποὺ βγάζουν
φωτιὰ ἀπὸ τὰ ρουθούνια τους!

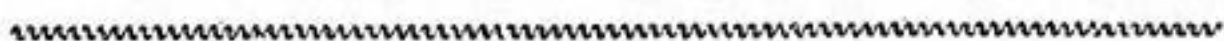
Οἱ Ὑπεράνθρωποι μάχονται μὲ ἀπόγνωσι γιὰ
νὰ ἀπαλλάξουν τὴ Γῆ ἀπὸ τοὺς τρομακτικοὺς αὐ-
τοὺς ἐπιδρομεῖς! Οἱ μάχες αὐτὲς ὅμως δὲν εἶναι τί-
ποτα μπροστὰ στὶς καταπληκτικὲς τιτανομαχίες,
ποὺ διεξάγονται

ΣΤΟ ΑΣΤΡΟ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ

Ἐκεῖ, περιμένει τοὺς Ὑπερανθρώπους ἡ μεγαλύ-
τερη ἔκπληξι τῆς ζωῆς τους! Ἐκεῖ, συναντοῦν ἄντι-
πάλους ποὺ εἶναι τρομερώτεροι ἀπὸ κάθε προηγού-
μενο! Ἐκεῖ, συναντοῦν πλάσματα ὠραιότερα ἀπὸ
τοὺς ἀνθρώπους τῆς Γῆς!

ΣΤΟ ΑΣΤΡΟ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ

Μιὰ ὑπερπεριπέτεια, ποὺ δημοσιεύεται στὸ 82
τεῦχος τοῦ «Ὑπερανθρώπου», ποὺ κυκλοφορεῖ τὴν
ἐρχόμενη ἐβδομάδα!

"ΤΑΡΓΚΑ,"

Ἀριθ. 19.—ΔΡΑΧ. 2.000

Ἑβδομαδιαία Βιβλία
Ἡρωϊκῶν Περιπετειῶν.

Γραφεῖα: Λέκκα 23
Ἀριθ. Τηλεφ. 36.373

Τὰ προηγούμενα τεύχη πωλοῦνται στὰ
γραφεῖα μας, πού εἶναι ἀνοικτὰ κά-
θε μέρα 9—1½ καὶ 5—7, ἐκτὸς τοῦ
ἀπογεύματος τῆς Τετάρτης.

Διευθύνσεις: Οἶκον. Δ)τῆς: Γεώργιος Γεωργιάδης, Σφιγγὸς 38.
Ἀρχισυντάκτης: Στέλιος Ἀνεμοδουράς, Λ. Θησέως 323. Προϊ-
στάμενος τυπογραφείου: Γεώργιος Γεωργαλάς. Μεγίστης 19.

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

1) Ὁ κυρίαρχος τῆς Ζούγκλας.	11) Ἰπτάμενος Τρόμος.
2) Ἡ σπηλιὰ μὲ τὰ Διαμάντια.	12) Τὸ φαρμάκι τῆς κόμπρας.
3) Ζοῦμπο, ὁ Ἱερός Ἐλέφαντας	13) Ἡ ἀρπαγὴ τῆς Μαλόα.
4) Ὁ φύλακας τῶν Θησαυρῶν.	14) Στὸ βωμὸ τοῦ Μαύρου Δαί-
μονα.
5) Μαλόα, τὸ Κορίτσι - Τίγρις	15) Πιθηκάνθρωποι τοῦ Μπουάνα.
6) Τάργκα, ὁ Λευκὸς Σίφουνας.	16) Κυνηγὸς Ἀνθρώπων.
7) Μονομαχία Βασιλέων.	17) Καλούγκα, ὁ Κύριος τῶν
Ἀετῶν.
8) Συναγερμὸς στὴ Ζούγκλα.	18) Τὸ Λάσσο τοῦ Ἑλληνα.
9) Ζαιούρ ὁ προδότης.	19) Ὁ πράσινος χαλαστής.
10) Στὴ φωλιὰ τοῦ Ζαιούρ.	

Σὲ λίγο καιρὸ ὅλα τὰ Ἑλληνόπουλα θὰ δοκιμάσουν
μιὰ εὐχάριστη ἔκπληξι! Ὁ κ. Θᾶνος Ἀστρίτης, πού
πάντα ἢ μόνη του σκέψις εἶναι νὰ προσφέρῃ στὰ
παιδιὰ μορφωτικὰ καὶ συναρπαστικὰ ἀναγνώσματα,
ἔτοιμάζει κάτι πού θὰ σᾶς ἀφήσῃ ὅλους κατάπλη-
κτους.

ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 2.000

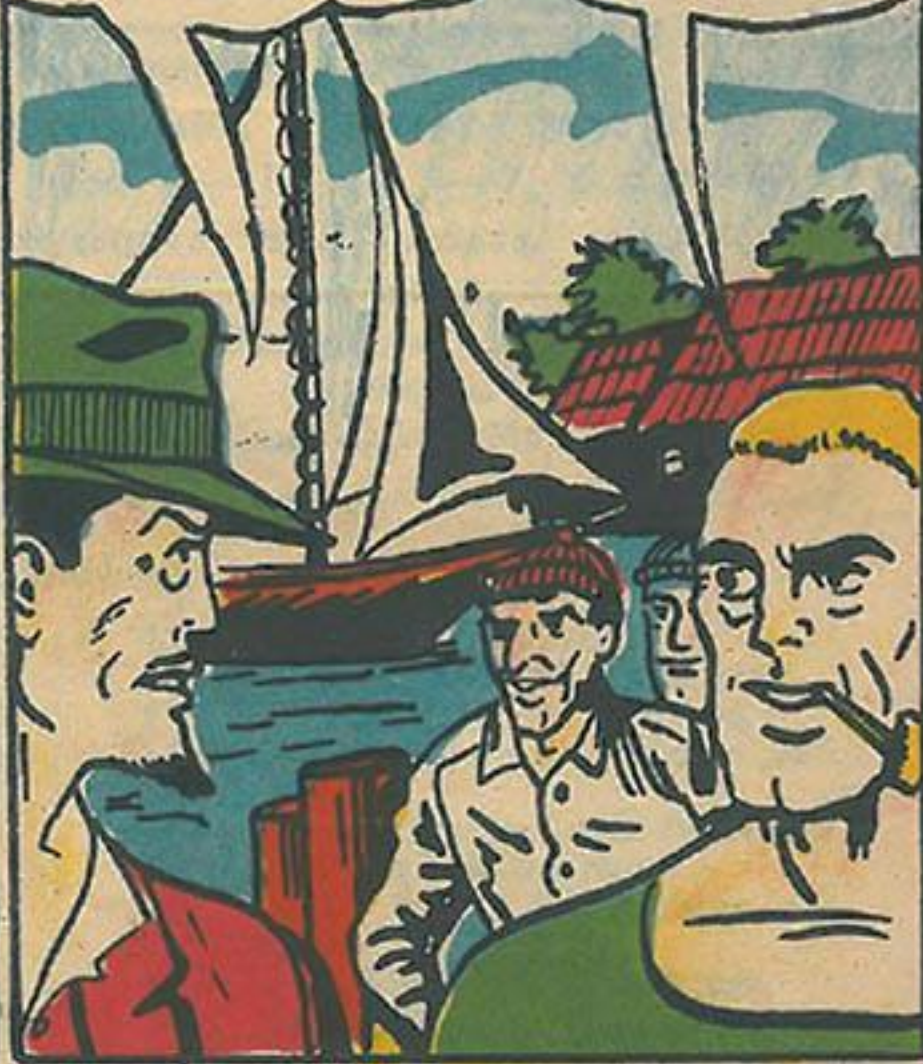
ΝΑ ΤΟΥΣ ΠΑΡΗ Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ! ΛΕΓΟΜΑΙ ΧΑΜΠΕΡ! ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ ΓΙΑ ΤΗ ΒΟΗΘΕΙΑ!

ΛΕΓΟΜΑΙ ΧΑΝΣΕΝ! ΟΠΟΙΟΣ ΜΙΣΕΙ ΤΟ ΓΕΡΑΚΙ ΕΙΝΑΙ ΦΙΛΟΣ ΜΟΥ!

ΑΚΟΥΣΤΕ! ΦΑΙΝΕΣΤΕ ΝΑΥΤΙΚΟΙ! ΘΑ ΘΕΛΑΤΕ ΝΑ ΑΝΑΛΑΒΕΤΕ ΔΟΥΛΕΙΑ ΣΤΟ ΠΛΟΙΟ ΜΟΥ ΤΗ ΝΥΜΦΗ;

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ Κ. ΧΑΜΠΕΡ! ΘΑ ΕΠΙΒΙΒΑΣΘΟΥΜΕ ΑΡΟΦΕ ΣΤΟ ΠΛΟΙΟ ΣΑΣ!

ΤΙ ΕΥΚΑΙΡΙΑ! ΖΗΤΟΥΣΑΜΕ ΤΡΟΠΟ ΝΑ ΞΕΦΥΓΟΥΜΕ ΚΑΙ ΜΑΣ ΗΡΘΕ ΑΠ' ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ!

ΤΗ ΝΥΧΤΑ, ΣΤΗΝ ΠΡΟΚΥΜΑΙΑ...

ΓΕΡΑΚΙ! ΚΥΤΤΑΞΕ! Η ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΤΟΥ ΧΑΝΣΕΝ ΑΝΕΒΑΙΝΕΙ ΣΤΗ ΝΥΜΦΗ!

ΘΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΕΛΑΒΕ Ο ΧΑΜΠΕΡ! ΠΡΟΒΛΕ ΠΡ ΜΠΕΛΑΔΕΣ!

